Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

# Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1748 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 9 decembrie 1954

## INTÎLNIREA INTERNAŢIONALĂ A TINERETULUI DE LA SATE

ASTAZI, LA VIENA, în sala Mozart, se deschide Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc.

Tinerii de la sate din toate ţările lumii, dînd viaţă iniţiativei tinerilor ţărani italieni din San Alberto — provincia Ravenna — de a se convoca o întîlnire internaţională, şi-au trimis reprezentanţii lor la Viena pentru a dezbate problemele legate de viaţa şi activitatea tineretului sătesc.

Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc se deschide în condiţiile intensificării luptei popoarelor Europei şi ale întregii lumi pentru pace şi securitate, împotriva planurilor criminale ale cercurilor agresive — în frunte cu cele din S.U.A. — de reînviere a militarismului german.

Astăzi, cînd milioanele de oameni cinstiţi ai continentului nostru îşi sporesc eforturile în lupta activă pentru împiedicarea ratificării acordurilor de la Londra şi Paris, pentru înfăptuirea păcii şi securităţii colective a popoarelor europene, tineretul sătesc se prezintă strîns unit pentru a-şi aduce contribuţia sa la lupta pentru zădărnicirea planurilor aventurierilor imperialişti. Intîlnirea de la Viena este astfel o ilustrare vie a voinţei hotărîte a tinerilor ţărani de pretutindeni de a apăra pacea, progresul omenirii.

„Pămîntul pe care trăim, în loc să ne dea de lucru, bunăstare şi bucurie, de cele mai multe ori este un izvor de amărăciune, de mizerie şi şomaj". Aceste cuvinte din apelul tinerilor ţărani din San Alberto, arată situaţia generală existentă la sate în ţările capitaliste, explică necesitatea întăririi unităţii tinerilor ţărani în lupta pentru bunăstare.

Exploatarea pe ogoare şi plantaţii în ţările capitaliste a luat forme dintre cele mai cinice. In S.U.A., muncitorii agricoli muncesc adesea sub supravegherea paznicilor înarmaţi; ziua lor de muncă aproape că n-are sfîrşit. De altfel ziua de lucru în ţările capitaliste ţine „de la răsăritul soarelui pînă la răsăritul stelelor", cum spun felahii (ţăranii) din Algeria. In majoritatea ţărilor coloniale corvoada feudală mai dăinuie încă.

Intensificarea pregătirilor de război în ţările capitaliste duce la o şi mai mare creştere a mizeriei tinerilor ţărani. Revanşarzii de la Bonn alungă cu forţa pe ţărani de pe petecul lor de pămînt pentru a face loc construcţiilor militare.

Exploatarea capitalistă, cursa nebunească a înarmărilor, impozitele tot mai mari, lipsa de asistenţă socială şi de posibilităţi materiale de a urma o şcoală, toate acestea întunecă viaţa tinerilor ţărani din ţările capitaliste, o face tot mai apăsătoare, de nesuportat. Iată de ce cuvintele înflăcărate ale apelului tinerilor ţărani din Ravenna, ideea convocării unei Intîlniri internaţionale, a trezit în inimile fraţilor lor asupriţi din ţările capitaliste noi speranţe într-un viitor mai bun, a făcut să crească hotărîrea acestora în lupta pentru pace şi bunăstare. Tinerii din satele U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară a căror viaţă este tot mai bună, mai luminoasă şi-au exprimat sentimentele lor de solidaritate cu lupta şi aspiraţiile tinerilor de la sate din ţările capitaliste. F.M.T.D. ca luptătoare activă pentru pace şi o viaţă mai bună a tinerei generaţii a hotărît să sprijine prin toate mijloacele iniţiativa tinerilor ţărani italieni şi să contribuie la rezolvarea problemelor tineretului sătesc.

Numeroasele iniţiative care au avut loc pretutindeni pe glob în întîmpinarea Intîlnirii de la Viena ca mitinguri şi consfătuiri, întreceri sportive şi reprezentaţii culturale, excursii şi vizionări de filme, festivaluri şi expuneri asupra vieţii tinerilor ţărani — arată largul ecou de care s-a bucurat apelul tinerilor din Ravenna, arată că Intîlnirea de la Viena corespunde pe deplin intereselor tinerilor truditori ai ogoarelor din lumea capitalistă.

Pregătirile pentru Intîlnirea de la Viena au dus la creşterea combativităţii tinerilor ţărani în lupta lor împotriva pregătitorilor de război şi a ocupaţiei străine.

Tinerii ţărani încadraţi în frontul păcii avertizează pe amatorii de războaie, că fără milioanele de tineri care muncesc în fabrici sau pe ogoare nu se poate face război. Mai mult ca oricînd, în prezent, masele largi de tineri de la sate în alianţă cu fraţii lor din fabrici şi uzine, se afirmă ca o forţă puternică, hotărîtă să zădărnicească planurile organizatorilor unui nou măcel mondial.

Tot mai activă devine lupta tinerilor ţărani iubitori de pace din Germania occidentală împotriva remilitarizării şi a ocupaţiei americane, pentru pace şi unitate. In Japonia, lupta împotriva ocupaţiei americane, împotriva transformării ogoarelor în aerodromuri şi poligoane de tragere ia forme tot mai făţişe.

Pregătirile pentru Intîlnire au dus la strîngerea unităţii tineretului sătesc, la organizarea sa. In India, de pildă, în cursul diverselor activităţi s-au pus bazele înfiinţării unor noi organizaţii de tineret la sate. In Mexic, în cursul unei întîlniri regionale s-a constituit un comitet pentru apărarea drepturilor tineretului sătesc.

In cadrul numeroaselor activităţi în întîmpinarea Intîlnirii au fost aleşi delegaţii pentru Viena. In sala Mozart, de la tribuna Intîlnirii, tinerii delegaţi vor vorbi despre visurile şi aspiraţiile lor, despre lupta şi hotărîrea lor fermă pentru a-şi realiza aceste visuri.

Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc deschide tinerilor ţărani perspectiva unei lupte tot mai puternice şi organizate în strînsă unire cu fraţii lor din uzine şi şcoli, pentru o viaţă paşnică, demnă de a fi trăită. Ea constituie un prilej minunat de mobilizare activă a tineretului de la sate din toate ţările la luptă pentru pace, pentru securitate în Europa şi în întreaga lume.

Ţărănimea muncitoare din R.P.R. ia parte activă la lupta poporului nostru pentru pace în întreaga lume. În condiţiile actuale de dezvoltare a ţării noastre, ţărănimea muncitoare este o forţă activă care contribuie la înflorirea republicii, la întărirea capacităţii ei de apărare. Tinerii noştri ţărani privesc cu încredere viitorul.

Delegaţia tineretului romîn, alături de celelalte delegaţii din ţările care construiesc socialismul, va arăta dorinţa noastră arzătoare de a trăi în pace, exprimînd totodată hotărîrea întregului nostru tineret de a nu permite niciodată ca munca noastră paşnică, constructivă să fie tulburată de aţîţătorii la război.

Tineretul patriei noastre salută din toată inima Intîlnirea internaţională de la Viena şi doreşte succes deplin lucrărilor ei.

## Lucrează în contul anului viitor

Pînă la 1 decembrie, 77 de întreprinderi şi cooperative meşteşugăreşti din Regiunea Autonomă Maghiară şi-au realizat planul global de producţie pe anul 1954. Cele mai însemnate realizări au fost obţinute de colectivul fabricii de conserve „Mureşeni" care a depăşit planul de producţie cu 29 la sută, cooperativa meşteşugărească „23 August" din Miercurea Ciuc cu o depăşire de 24 la sută, I.F.I.L.-Reghin cu 12 la sută, I.F.E.T.-Miercurea Ciuc şi cooperativa meşteşugărească „Lemn-mobilă" din Tg. Mureş care au depăşit planul de producţie cu 11 la sută.

*

Colectivul uzinelor textile „7 Noiembrie" din Capitală, întreprindere fruntaşă pe ramură, deţinătoarea steagului roşu de producţie al Consiliului Central al Sindicatelor pentru realizările obţinute în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, a obţinut o nouă victorie în ziua de 8 decembrie: a îndeplinit planul producţiei globale pe anul 1954. De la începutul anului şi pînă la această dată, muncitoarele din sectorul ţesătorie au dat peste plan peste 500.000 m.p. ţesături de bumbac. Aplicarea iniţiativei filatoarei fruntaşe Antoaneta Alecovici, de sporire a productivităţii muncii prin creşterea indicilor de utilizare a maşinilor, a dus la creşterea producţiei de fire în fiecare lună. In perioada 1 ianuarie — 8 decembrie, filatoarele de la „7 Noiembrie" au dat peste plan 74.000 kg fire de bumbac.

Indeplinirea cu 23 de zile mai devreme a planului producţiei globale pe anul 1954 este rezultatul muncii rodnice desfăşurată de colectivul acestei întreprinderi, a dezvoltării întrecerii socialiste. Mai mult de 1650 de ţesătoare şi filatoare aplică în munca lor metodele de lucru sovietice. Datorită acestui fapt, procentul ţesăturilor de calitatea I a fost de 97,3 la sută faţă de 90 la sută cît prevedea planul. Respectarea consumurilor specifice de materii prime a dus la reducerea preţului de cost în 10 luni cu 0,84 la sută faţă de plan. In acelaşi timp, printr-o mai bună folosire a capacităţii de lucru a maşinilor, productivitatea muncii a crescut cu 7 la sută.

In întrecerea socialistă s-au evidenţiat numeroase muncitoare care au adus o contribuţie de seamă la realizarea planului înainte de termen. Filatoarele Maria Nicolae, Tomiţa Avram, Natalia Marin şi ţesătoarele Stana Marin, Floarea Lungu şi Victoria Rădulescu lucrează în prezent în contul lunilor februarie şi martie 1955.

*

In ziua de 7 decembrie, colectivul fabricii „Moldova-tricotaje" din Iaşi a îndeplinit planul global de producţie pe anul 1954. Dezvoltînd întrecerea socialistă, muncitorii acestei fabrici au produs în luna noiembrie, peste plan, 21.458 de articole tricotate, ca: treninguri, pantaloni de sport, tricouri atlet, articole pentru copii şi altele. De la începutul anului şi pînă în prezent, s-au realizat economii de materie primă şi materiale auxiliare în valoare de peste 180.000 de lei.

In obţinerea acestor succese s-au evidenţiat muncitoarele din brigada 6-a condusă de Anistina David şi cele din brigada condusă de Irina Rău care lucrează de la 1 decembrie în contul lunii februarie 1955, precum şi brigada condusă de utemista Rica Haimovici, care lucrează în contul lunii iulie 1955.

(Agerpres)

# SUSŢINEM DIN TOATĂ INIMA DECLARAŢIA CONFERINŢEI DE LA MOSCOVA

**În aceste zile, în satele şi oraşele patriei noastre — în uzine şi fabrici, în gospodăriile agricole de stat şi colective — alături de toţi oamenii muncii, tineretul îşi exprimă în mitinguri însufleţite călduroasa lui adeziune la Declaraţia statelor europene participante la Conferinţa de la Moscova.**

**Mai mult ca oricînd el îşi manifestă voinţa de a munci cu hotărîre pentru a contribui efectiv la ridicarea nivelului de trai material şi cultural al poporului, la întărirea forţei şi capacităţii de apărare a patriei noastre.**



Un aspect de la mitingul oamenilor muncii de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

Foto: EUGEN CSIKOŞ

## Părerea constructorilor

REŞIŢA. — Marţi seara, în sala sindicatului întreprinderii 122 construcţii din Reşiţa, un mare număr de muncitori constructori şi-au exprimat adeziunea lor totală la Declaraţia comună a guvernelor statelor europene participante la Conferinţa de la Moscova. Erau prezenţi numeroşi muncitori care au ridicat, în acest important centru al industriei noastre siderurgice, sute de apartamente, şcoli, spitale, cluburi muncitoreşti şi întreprinderi industriale. Constructorii romîni, germani şi maghiari au protestat împotriva pregătirilor febrile de reînviere a militarismului german pe care le fac cercurile agresive din Statele Unite, Anglia şi Franţa în vederea dezlănţuirii unui nou război mondial.

La această adunare, tov. Marian Ciuroc, din partea comitetului orăşenesc P.M.R., a vorbit despre însemnătatea Conferinţei statelor europene care a avut loc la Moscova.

La sfîrşitul adunării, constructorii reşiţeni au adoptat o moţiune prin care îşi manifestă deplina aprobare faţă de Declaraţie şi hotărîrea de a nu-şi cruţa forţele în lupta împotriva reînvierii militarismului german, pentru securitatea colectivă în Europa.

## Forţele păcii sînt de neînvins

BRAILA (de la corespondentul nostru). La ora cînd sirena uzinei „Progresul"-Brăila sunase încetarea lucrului, grupuri compacte de muncitori se îndreptau spre sala de şedinţe. Mitingul a fost deschis. Muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii au ascultat cu atenţie cuvintele rostite de tovarăşul inginer Văsoiu Cornel care a vorbit despre Declaraţia guvernelor ţărilor europene participante la Conferinţa de la Moscova. Pe rînd au vorbit apoi muncitorii. Ei n-au uitat încă urmele războiului hitlerist şi sînt ferm hotărîţi să contribuie din toate puterile la lupta pentru împiedicarea reînvierii militarismului german. În cuvîntul său, tovarăşul Nichiforescu Iacob, strungar la secţia construcţii metalice a spus: luptăm astăzi cu toate puterile noastre pentru o viaţă mai bună. Avem încredere în viitor. Sîntem convinşi că forţele păcii sînt mai puternice ca oricînd. Ele sînt în stare să tempereze pe cei care urmăresc să aprindă flacăra unui nou măcel.

În cadrul mitingului au mai vorbit: tovarăşa Coma Ilina, tovarăşul Petrov, inginerul Niculescu şi alţii.

Participanţii la miting au adoptat o moţiune prin care îşi exprimă adeziunea lor totală la Declaraţia guvernelor participante la conferinţa de la Moscova.

## „Noi ştim să ne apărăm libertatea"

**„Oamenii muncii din combinatul nostru salută şi sprijină cu entuziasm hotărîrile Conferinţei de la Moscova". Sub această lozincă s-a desfăşurat ieri după amiază, în sala de festivităţi, mitingul muncitorilor, lucrătorilor din presă şi funcţionarilor de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".**

La orele 15,30 sala de festivităţi a Combinatului era plină.

Mitingul oamenilor muncii de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" a fost deschis de tov. Ion Gălăţeanu — redactor al ziarului „Scînteia", care a vorbit despre lucrările Conferinţei europene de la Moscova. Vorbitorul a subliniat că în timp ce Statele Unite ale Americii şi celelalte ţări capitaliste care o urmează docil, vor să înjghebeze un bloc agresiv cu participarea revanşarzilor de la Bonn, la Moscova a avut loc o Conferinţă, privind necesitatea creării în Europa a unui sistem eficace de securitate colectivă.

Poporul romîn — a arătat vorbitorul — sprijină cu căldură şi salută hotărîrile de la Moscova. Poporul nostru a simţit din plin urmările nefaste ale războiului şi nu mai vrea să fie tîrît într-un nou măcel mondial.

În cuvîntul său utemista Dumitraşcu Marcela — muncitoare în combinat — şi-a manifestat indignarea faţă de planurile războinice ale semănătorilor de moarte. „Noi sîntem tineri — a spus ea — vrem să muncim, să învăţăm, noi vrem ca şcolile noastre să nu fie distruse de urgia războiului. Ni-e dragă tinereţea şi vom şti să luptăm pentru ea".

Rînd pe rînd, au luat cuvîntul muncitorii Stoenescu Gheorghe de la secţia rotativă cărţi, Leonte Gheorghe, Coman Ion şi alţii, — care au salutat cu entuziasm hotărîrile Conferinţei de la Moscova.

Muncitorul Dan Nicolae, de la magazia de hîrtie a combinatului, şi-a exprimat indignarea faţă de uneltirile duşmanilor păcii şi securităţii popoarelor. „Dar dacă va fi nevoie, noi vom şti să apărăm pacea, a spus Dan Nicolae. Dacă imperialiştii vor ratifica acordurile militariste de la Londra şi Paris, forţele lagărului democrat, în frunte cu Uniunea Sovietică, îşi vor coordona eforturile formînd un zid de apărare peste care nimeni nu va putea trece.

Noi ştim să ne apărăm libertatea pe care am cucerit-o acum 10 ani. Să ţină minte aţîţătorii la război acest lucru".

În încheierea mitingului muncitorul fruntaş în producţie Alexandru Stoian a dat citire unei moţiuni de protest împotriva reînvierii militarismului german.

## Mitingul oţelarilor hunedoreni

DEVA. — Furnaliştii combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara s-au adunat marţi într-un miting pentru a-şi exprima hotărîrea de a sprijini Declaraţia Conferinţei de la Moscova.

Despre lucrările Conferinţei de la Moscova a vorbit tov. Sabin Jula, membru în comitetul de întreprindere al secţiei furnale.

A luat apoi cuvîntul Nicolae Filip, topitor la furnalul nr. 2, care a arătat că furnaliştii de la Hunedoara se ridică alături de întregul nostru popor împotriva războiului. Sîntem hotărîţi — a spus vorbitorul — să nu precupeţim nici un efort pentru continua înflorire şi întărire a patriei.

În încheierea mitingului, furnaliştii hunedoreni au adoptat o moţiune prin care se angajează să sprijine hotărîrile Conferinţei de la Moscova şi să lupte pentru a da patriei tot mai multă fontă.

Asemenea mitinguri au avut loc şi la oţelăria Siemens Martin, la laminoare şi în alte sectoare de activitate din combinat.

Seara, un mare număr de oameni ai muncii din oraşul Hunedoara s-au adunat într-un miting în sala cinematografului „Maxim Gorki", unde tov. Ştefan Bontea, directorul general al Combinatului, a vorbit despre rezultatele lucrărilor Conferinţei de la Moscova a statelor europene.

Participanţii la miting şi-au manifestat din nou dorinţa lor de pace, hotărîrea de a sprijini Declaraţia comună a guvernelor statelor europene participante la Conferinţa de la Moscova.

## Însemnări

## Pedagogie, ieri şi azi

*Ieşind de la cinematograf unde văzusem „Profesorul Fabre", am simţit imboldul profesional să scriu „cronica filmului". Dar condeiul parcă avea peniţa vie şi se împotrivea. E drept, n-am mai scris nici o cronică de acest gen, dar reticenţele şi împotrivirile nu vin de la noutatea genului abordat. Condeiul dorea să scrie neapărat un poem, o evocare, ori o povestire.*

*La vremea mea am părăsit liceul cu noţiuni precare despre viaţa plantelor şi animalelor. Fostul meu profesor de ştiinţe naturale, doctor în teologie pare-mi-se, era un bătrîn plictisit de catedră şi la lecţii nu venea nici cu planşe de ierbar, nici cu păsări împăiate, aşa că nu învăţasem în opt ani de liceu să deosebesc măcar vrăbioiul de ciocîrlan, ori condurul doamnei de gura leului. S-ar părea că, repartizaţi la majoratul lor în societate, după specialităţi, inginerii n-ar fi avut trebuinţă să ştie cîte ceva despre măceş ori privighetoare, după cum botaniştilor nu ar trebui să le spună nimic un cuptor de topit fonta şi oţelul. E adevărat, trăim într-o epocă de mare avînt al tehnicii şi culturii. Dacă în 1898, întîia enciclopedie romînească, aceea a bănăţeanului Diaconovici-Loga, cuprindea mai tot ce-avea de spus în trei volume nu prea mari, azi, enciclopediile cele mai modeste cuprind serii întregi de tomuri. Oricare ar fi strădaniile pedagogice, nu puteam învăţa şi afla totul într-o singură viaţă de om.*

*Dar este penibil să auzi pe un tînăr poet, într-o împrejurare de petrecere şi excursie rurală, fermecat de minuscula violină a unui greier, întrebînd cu o voce plină de lirice candori:*

*— Ce pasăre e asta care cîntă aşa de frumos?*

*După cum un altul, un ziarist, dintr-o profesiune, vară primară cu literatura, să întrebe mai astă toamnă îngrijorat sincer de o mare lipsă a campaniei agricole:*

*— Cum?! Pînă în noiembrie am ajuns şi nu s-a însămînţat încă nici un hectar de cucuruz?*

*De la cercetătorul naturalist Fabre se ştie că greierul nu este tocmai un trubadur leneş aşa cum l-a acreditat programei analitice La Fontaine. Dar că păpuşoiul se pune în pămînt nu toamna, ci primăvara, asta se ştie de cîteva sute de ani, cam de pe vremea slăvitului Ştefan din scaunul Sucevei.*

*Pe vremea anilor mei de şcoală, diploma de bacalaureat era în bună măsură un certificat de paupertate intelectuală. Ştiam să cîntăm „gaudeamus" şi intram la Drept, la Litere, ori, dragă doamne, chiar la Filozofie. Urmările unei asemenea învăţături le arată exemplele de mai sus.*

*De aceea socot că este semnificativ şi util să relatez despre un lucru văzut nu de mult într-un sat oarecare.*

*Şcoala elementară din comuna Stîlpu, raionul Buzău, este modestă ca arhitectură faţă de liceul la care am învăţat. N-are nici măcar un etaj. Numai parter. Dar m-am bucurat să aflu aci, astă-vară, o atmosferă universitară, o seriozitate de laborator şi o pasiune izvorîtă din categoria marilor elanuri ale umanităţii. Era vacanţă. Cataloagele stăteau în dulapul din cancelaria şcolii, sub lacăt, iar copiii se puteau juca în voie, cîteva luni. Dar pe unul dintre învăţători l-am găsit la şcoală. Şi-am mai găsit acolo un zgomotos grup de copii, care, în pofida vacanţei, continuau să înveţe. Adunaseră o mare cantitate de flori medicale: coada şoricelului, traista ciobanului, floare de tei, de soc şi de romaniţă. Făcînd o treabă utilă, ei învăţau botanică. Unii ajutau învăţătorului la împăiatul unor păsări şi aranjau un insectar. De la copiii ţăranilor muncitori din Stîlpu am aflat că păsărica pe care o împăiau, o prigorie, se mai cheamă şi „Merops apiaster" şi că face parte din familia Meropidelor. Tot acolo, la insectar, proaspăt scoasă din formol, am văzut o coropişniţă, sau cum îi spuneau micii naturalişti „Coana Chifteriţa".*

*— E stricătoare, mi-au spus naturaliştii amatori, fiindcă distruge rădăcinile zarzavaturilor şi legumelor din grădinării.*

*I-am văzut la lucru pe micii naturalişti. Unul scria pe o etichetă numele insectei. Altul ţinea planşeta. Altul fixa în chitina insectei un ac cu gămălie. Al patrulea pregătea eticheta locului următor din insectar. Lucrau cu toţii plini de gravitate, cu umerii apropiaţi. Au deprins de la albine şi furnici să lucreze laolaltă. Mîine am să-i întîlnesc la grădinăria gospodăriei colective, la catedra şcolii, ori în laboratoare adevărate, între instrumente de mare precizie.*

*Învăţătura mea pocită şi trunchiată, aşa cum am primit-o la şcoala făcută în cu totul alte condiţiuni, vitrege, se simte răzbunată de turburătoarea şi uriaşa lumină ce se revarsă azi în mintea copiilor prin miile de şcoli ale patriei mele.*

PETRU VINTILA

## Postul utemist de control şi educaţia tineretului

În urmă cu mai bine de o lună, la secţia confecţionare a uzinei „Electroceramica" din Turda, numărul rebuturilor începuse să crească într-un ritm îngrijorător. Unele echipe dădeau lunar un procent de peste 30 la sută rebuturi, ceea ce încărca preţul de cost al produselor.

Un asemenea fenomen nu putea trece neobservat de către organizaţia U.T.M. Ca atare, Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la „Electroceramica" a hotărît înfiinţarea la această secţie a unui post utemist de control, care printre alte sarcini avea şi aceea de a lupta pentru buna calitate a produselor. Faptul s-a petrecut la 18 octombrie.

În componenţa postului utemist înfiinţat au intrat atît tehnicieni ca Rusu Ioan şi Gabor Carol, cît şi tineri muncitori ca Văleanu Maria, Fertea Gavrilă şi Ştefan Ileana. A fost ales responsabilul postului, iar în prima şedinţă sarcinile au fost împărţite pe oameni. Repartizarea acestora a fost făcută judicios, fiecare membru al postului urmărind lipsurile din sectorul de activitate în cadrul căruia munceşte.

Astfel, tovarăşul Fertea Gavrilă răspunde de calitatea hublelor (calupi din pastă care prin prelucrare se transformă în izolatori), pentru că profesiunea lui de bază este de muncitor hublar. De aprovizionarea la timp a muncitorilor cu scule şi materiale răspunde tovarăşul Rusu Ioan. A fost de asemenea întocmit programul de lucru al postului, în care este prevăzută ţinerea regulată a şedinţelor de lucru odată pe săptămînă. Spre cinstea membrilor acestui post utemist de control trebuie spus că acest punct din planul de muncă este respectat întocmai.

Meritele postului utemist nu se opresc însă numai aici.

Printre echipele care dădeau un mare procent de rebuturi se aflau şi cele conduse de muncitoarele Brandes Gabriela şi Dîmbeanu Lucreţia. Explicaţia acestui mare număr de rebuturi era simplă. În goană după cantitate, responsabilele echipelor nu dădeau atenţia cuvenită calităţii produselor. Ca rezultat imediat al acestei atitudini, cele două echipe se clasau — trist record — primele pe secţie la cantitatea de produse rebutate.

Membrii postului utemist de control au sezisat această situaţie şi au analizat-o în cadrul unei şedinţe. Tovarăşul Rusu a primit sarcina de a discuta cu cele două muncitoare, de a le arăta neajunsurile pe care le aduce întreprinderii creşterea rebuturilor. Astăzi, procentul de rebuturi, deşi departe de a fi cel mai mic posibil a scăzut totuşi pînă la o cincime.

Membrii postului utemist de control au făcut în decursul activităţii lor numeroase observaţii critice în legătură cu desfăşurarea procesului de muncă. Astfel, tovarăşul Fertea Gavrilă a sezisat că pasta pentru huble nu este totdeauna uniformă, ceea ce dăunează calităţii acestora. Discutîndu-se cu tovarăşa Guţu Maria, s-a constatat că din neglijenţa unor muncitori, maşina nu era curăţată după terminarea schimburilor. Au fost luate măsuri operative pentru lichidarea acestei situaţii.

S-ar mai putea vorbi şi despre alte fapte ale membrilor acestui post utemist de control. De pildă, într-una din zile tehnicienii Rusu Ioan şi Gabor Carol au observat că unele desene tehnice primite de la serviciul constructor-şef sînt greşit calculate. Membrii postului au luat legătură cu inginerul Dudilă Valeriu, şeful acestui servici căruia i-au adus la cunoştinţă defectele constatate. Şi în acest caz au fost luate măsurile necesare.

Nu trebuiesc scăpate însă din vedere unele fapte care umbresc realizările acestui post utemist de control. Iată cîteva:

Dintr-o greşită interpretare a rostului postului utemist de control, organizaţia de bază U.T.M. de la „Electroceramica" Turda n-a îndrumat pe tovarăşii de la secţia confecţionare spre o activitate educativă, de schimbare a concepţiilor înapoiate ale unor muncitori. Postul utemist de control avea, de pildă, dreptul şi datoria să discute cu cele două şefe de echipe care dădeau multe rebuturi cerînd eventual şi sprijinul unui tehnician sau inginer, care să le arate elementele componente, căile şi importanţa reducerii preţului de cost pentru ansamblul economiei noastre naţionale. Activitatea de educare a tinerilor în spiritul noii atitudini faţă de muncă ar fi mărit fără îndoială prestigiul postului utemist de control în rîndul muncitorilor, ar fi ridicat activitatea acestuia pe o treaptă superioară.

În sfîrşit, nu poate fi trecută cu vederea „modestia" membrilor postului utemist de control care, în ciuda rezultatelor pe care le-au obţinut, se complac într-o tăcere de neînţeles. Colţul postului utemist de control din cadrul gazetelor de perete rămîne gol. Un asemenea mijloc de popularizare a realizărilor şi de criticare a lipsurilor continuă astfel să fie nefolosit. Postul utemist nu foloseşte în suficientă măsură caricatura, epigrama, informaţia scurtă care satirizînd lipsurile contribuie la lichidarea lor.

Membrii postului utemist de control de la întreprinderea „Electroceramica" din Turda, trebuie să dea dovadă de mai multă iniţiativă. În acelaşi timp ei trebuie să se bucure de sprijin permanent din partea comitetului organizaţiei de bază U.T.M.

ION DELEANU

## CRONICA LITERARĂ

# Se nasc eroii de care avem nevoie *)

### I

V. Em. Galan pătrunde în Bărăgan fără a fi intimidat de predecesorul său literar pe aceste meleaguri, Odobescu. Lectorul are tot timpul sentimentul că romancierul pășește pe aceste pămînturi în calitate de descoperitor și acest sentiment, să recunoaștem, nu-l încerci deocamdată la lectura multor romane de-ale noastre. Pămînturile bătătorite își mai exercită atracția lor, îndreptînd, spre dezamăgirea noastră, pașii unor scriitori spre orizonturi cenușii, spre locșoare călduțe, comode, fără asperități, prin peisaje plate, comune. Cartea lui Galan — nu-i încă nici un merit — n-a fost scrisă pe aceste pămînturi. Cititorul are marea bucurie de a însoți un romancier care-i dezvăluie într-un chip nou, poate aspru dar incontestabil pasionat adevărul zilelor noastre, chipuri noi necunoscute sau puțin cunoscute, de oameni prețioși ai vremii, îi transmite puncte de vedere originale, îndrăznețe în probleme ale transformării realității noastre și îi face — fără „a-i băga degetele în ochi" — să dobîndească o conștiință mai limpede asupra forțelor vii ale vieții, ca și asupra propriei sale vieți.

★

Pe V. Em. Galan nu-l pasionează analiza psihologică minuțioasă, solilocviul, nici natura, nici portretul migălos. În concepția romancierului nostru, eroul se definește și merită a fi dezvoltat numai dacă e — și doar— în relații cu alții; dealtfel însuși Galan se grăbește a stabili cît mai repede contactele, trecînd uneori chiar brutal peste relatări și descrieri necesare unei apropieri mai atente față de erou. Problema aceasta — a relațiilor între oameni — nu e de loc simplă; ea nu se reduce la a lega pur și simplu un erou de altul printr-o intrigă oarecare, ci de a crea asemenea relații încît ele să influențeze hotărîtor asupra destinului eroilor, asupra dezvoltării caracterelor.

Crearea chipului comunistului în „Bărăgan", ca și oglindirea vieții în ansamblul ei nu poate fi înțeleasă decît dacă plecăm de la această concepție a lui V. Em. Galan asupra eroului. Galan întinde în jurul lui Anton Filip o asemenea largă rețea de relații, încît personalitatea acestuia se cristalizează aproape numai din prelunga comparație cu ceilalți eroi, urmărită cu îndărătnicie de autor. Încăodată, nu-i vorba de „întîlniri" ale lui Filip cu diversele personaje, ci de procesul de cristalizare a caracterului lui. Autorul renunță la propriile-i caracterizări asupra eroului. Cînd și cînd sînt notate aprecierile directe ale celor din jur față de Filip. (Spiridon Nedelea, văzîndu-l prima oară se gîndește că „era altfel decît și-l închipuise el venind încoace..."). În schimb, autorul — tot timpul înăuntrul lui Filip — subliniază neîncetat reacțiile eroului față de cei din jur, opunîndu-l, alăturîndu-l, despărțindu-l. Se naște astfel o comparație de mare forță educativă, emoționantă, între Filip, eroul cel mai înaintat al cărții, și toți cei din jur. E un mod nou în literatura noastră de a crea chipul eroului pozitiv, diferit, de pildă, de obiectivitatea clasică atît de apreciată la Petru Dumitriu. Subiectul — cele trei săptămîni de directorat ale activistului de partid Anton Filip, la o fermă din balta Dunării — urmărește pas cu pas realizarea acestei ample comparații.

În timp ce Paraschiv Miță, șeful cadrelor de la județeana A.F.S.M. îi expune principiile sale de lucru cu „băieții" de la ferme („băieții", adică directorii...) bazate pe plocoane și ajutoare reciproce („de ici o lădiță, de colo un săcușor, de dincolo un borcănaș... al'dată au și băieții cîte o nevoie...") Filip hotărăște spontan în sinea sa: „așteaptă tu lădiță și săcușor de la mine pînă ți s-or lungi urechile.." și raportează imediat lui Prund, secretarul județenei de partid, situația de la A.F.S.M. Cînd podarul afacerist Ponici îl duce cu podul prima oară spre Lespezi, lingușindu-l dar dîndu-i să înțeleagă că mulți purici nu va face el, Filip, la Lespezi („cînd plecați, dacă îmi repeziți prin cineva o vorbă vă fac rost de un peștișor..."), eroul nostru — fără multă vorbă — decide cu acea tenacitate elementară care-i stă foarte bine; „N-am să plec, nu, domnul Ponici! N-am să plec!"

Rînd pe rînd, Filip se conturează tot mai precis în ciocnirile cu foștii conducători ai fermei, acționînd cu intransigență comunistă, pătrunzător, inteligent. Debarcîndu-i pe Răghină și compania, Filip trăiește autentic mînia omului simplu care are în față dușmani înrăiți ai poporului, ai lui însuși. Galan nu se teme de dezlănțuirile eroului său, de „mînia oarbă" a acestuia (cum notează el undeva) Filip vede ruina fermei, înțelege îndurerat că „ferma nu există" — prădată sistematic și oficial de director și oamenii lui — și acționează radical, dus de mînie și durere, speriindu-l poate pe tovarășul Eugen Campus care uimit, clipind des din ochi, întreabă: (în „Viața Romînească" nr. 7): „De ce nu anunță miliția, justiția?" Prin vinele lui Filip însă curge sînge, nu apă, și credem sincer în spontaneitatea sa, în reacțiile sale vii, ascuțite, chiar în aceste „săriri peste cal", făcute fără compas și riglă de calcul. Întregul episod e pătruns de înfrigurarea furioasă a lui Filip, de o impetuozitate emoționantă, rar întîlnită la eroii noștri pozitivi. Luptă un comunist — învinge un comunist! Sau, cum ar spune Olteanu, uimit de violența cu care a acționat Filip: „Eu... eu cred că dumnealui era... era directorul nostru cel nou. Foarte... foarte energic om!" Mai ales în prima parte a romanului, în Filip se simte acea trepidație a epocii, energia aceea bolșevică în stare să facă minuni, acel „simț al vieții" atît de prețios comuniștilor. „Simțul vieții" se relevă în capacitatea lui Filip de a se apropia de oameni: el știe cum să-l ia pe Matei în prima lor întîlnire la județeana A.F.S.M. — discret, fără a se băga în sufletul omului — știe cum să vorbească cu Răghină et Co. — uscat, sec, decisiv, ca și cum ar evita orice atingere cu el — ascultă liniștit povestea lui Prodan, membru de partid devotat dar inactiv, trăind cu convingerea „că a fost uitat" și pricepe că omul ăsta nu are nevoie de șocuri critice, ci de-o inimă caldă de tovarăș care să bată lîngă a lui, fură împreună cu Olteanu — într-o scenă savuroasă — mierea lui Răghină, gest spontan, de complicitate juvenilă care nu poate să nu clintească ceva în timidul contabil.

Noi laturi ale personalității lui Filip dezvăluie relația sa cu notabilitățile satului în acea ședință excelent realizată de la primărie. Ședința marchează începutul unei noi etape în activitatea lui Filip: după alungarea lui Răghină, apar problemele construcției, ale dezvoltării socialiste a fermei, strîns legate de sat. Galan aduce în prim plan un grup deosebit de expresiv — conducerea reacționară a satului.

Notarul, cu viclenia sa grosolană, primarul, om mărginit și periculos, popa, mimînd pasivitate și candoare, Erhan tatăl, figură ciudată, ridicînd deodată atîtea semne de întrebare pentru Filip, părăsind ședința în momentul ei hotărîtor, neangajîndu-se cu nimic compromițător în matrapazlîcurile celorlalți, Erhan fiul, „băiat de bani gata" — tot acest grup, legat prin relații fine, interne unele necunoscute de cititori, supune unei presiuni violente poziția lui Filip. În ședință Filip dezvăluie, în numele aceluiași „simț al vieții", un talent viguros de tactician foarte spiritual, ascuțime politică — mult rîvnite la eroii noștri pozitivi care nu consumă prea multă subtilitate în activitatea lor politică — tact, luciditate, maturitate, exemplare. Părerea lui Dumitru Mircea în interesantele sale „note de lectură" la „Bărăgan", că ședința de la primărie nu aduce lucruri noi în dezvăluirea lui Filip, ni se pare nesusținută. În timp ce la fermă, Filip acționează dezlănțuit, fără prea multe calcule — la primărie, V. Em. Galan insistă tocmai asupra caracterului calculat, premeditat al fiecărui gest al lui Filip, asupra tacticianului Anton Filip. Tatonarea subtilă a gîndurilor dușmanilor, schimbarea bruscă a planului său de atac („cu rapoarte — hotărî Filip — nu o scot la capăt cu mîrțoagele astea pînă-i lumea! Aici trebuie bici..."), prinderea verigei esențiale — grupul apără interesele exploatatorilor! — îndreptarea atacului în problema însămînțărilor, apariția celor trei țărani muncitori trezind ideea profund strategică a folosirii acestei rezerve a dușmanului ca aliați ai săi, cucerirea rapidă a celor trei, schimbarea raportului de forțe în favoarea lui, ajungînd pînă la acea victorie revoluționară a verificării registrelor — toate aceste reacții poartă pecetea logicii activistului de partid încercat, pe care V. Em. Galan îl cunoaște „pe dinăuntru". Autorului îi sînt dragi aceste obișnuințe specifice activistului, înrădăcinate în viața lui Filip: carnetul de care nu se desparte, tonul însemnărilor-abrevieri, semne aritmetice, notații nervoase — predispoziția spre rezumare sintetică a situațiilor — a se vedea bilanțul inteligent pe care-l face Filip după ce a fost zădărnicit complotul chiaburesc ca și raportul pe care-l ține la plasă.

De altfel, în viața lui Anton Filip, problemele de partid ocupă un loc precumpănitor și se poate spune că nici unul dintre scriitorii noștri nu le-a adus cu atîta forță și atît de convingător în viața intimă a eroului său. Pentru Filip, a acționa, a trăi în chip comunist, așa cum cere partidul, a apăra linia partidului sînt probleme personale, dinăuntrul său; nimic simulat, mimat cum simți că se mai întîmplă în unele cărți ale noastre unde apare „mîna autorului": „aici să-și facă autocritica!", „Aici să ia atitudine!" „Relațiile directe pe linie de partid" — cu Prodan, cu Marin ori, cu Mitu, cu Bucurașu, cu Ilinca, de pildă — dezvăluie un Filip cald, modest, mereu autocontrolîndu-se sincer, profund sensibil la tot ce e denaturare, stagnare.

Preocuparea lui Filip pentru studiul ideologic nu e un amănunt decorativ, care să-l facă mai „politic"... Întreaga desfășurare a vieții îi cere înarmare ideologică.

La Lespezi, în plasă, învățătura partidului despre țărănime e călcată în picioare și unul din cele mai interesante planuri de dezvoltare ale lui Filip ca erou devine lupta sa în apărarea purității liniei politice și ideologice a partidului. Pentru prima oară într-un roman despre zilele noastre, problemele ideologice ale partidului sînt atrase într-o asemenea largă măsură în acea operă fundamentală a romancierului — făurirea caracterelor. Conflictul, de pildă, dintre Filip și Vițcu, directorul unei ferme de stat învecinate, capătă o vigoare nebănuită, în lumina concepțiilor lor diferite despre Nep. Poate că fără acest relief teoretic, Vițcu ar fi rămas o figură obișnuită în proza noastră, un director energic, capabil dar înfumurat. Fundamentarea teoretică a siguranței îngîmfate de sine cu care acționează Vițcu dă o expresie originală caracterului lui. Vițcu și-a asigurat bogăția fermei și renumele său de „om capabil", mergînd mînă în mînă cu speculanții și moșierii, ajutîndu-i pe aceștia (el numea acest ajutor... specularea speculanților) să prospere și odată cu ei — ferma sa. Și toate acestea — în numele Nep-ului! „Asta este Nep-ul", îl asigură el superior pe Filip, după ce l-a sfătuit să citească și Istoria Partidului... „Îi bați în piață, corp la corp, care pe care! Poți să și notezi. Asta ți-o spun cuvînt cu cuvînt..." Filip protestează pătimaș — ca omul pentru care teoria, economia politică sînt chestiuni de viață. Vițcu, la protestele lui, îl acuză de bucherism („Vorbești din cărți"...) și tensiunea conflictului lor crește pasionant, așa cum se întîmplă ori de cîte ori în literatură se ciocnesc convingător caractere, nu teze despre Nep. Filip nu dă înapoi, nu lasă în suspensie problema. El se bate pentru teoria noastră. Peste cîteva zile, în ședința de la plasă, îi va trimite lui Vițcu un bilet care începe așa: „Frate Vițcule, am tot citit „Ist. Part." și „Probl. Lenin." din scoarță în scoarță. Nu este nicăieri nimic despre vreo împărțire a chiaburilor pe sorturi și calități"... În răspunsul redactat într-o ortografie imposibilă, Vițcu îi scrie printre altele: „...Tu în teorie ai dreptate. Eu citesc mai încet ca tine. Cu chiaburii se vede cam încurcat-o dar ce știu nu știu de la mine..." Recunoașterea lui Vițcu — noua lumină asupra caracterului său — nu închide conflictul teoretic. Acel „nu o știu de la mine" sugerează cititorului înrădăcinarea ideilor oportuniste printre membrii de partid din plasă și profilează noi probleme pasionante pentru viitorul lui Filip. Cînd vom vedea mai departe comportarea lui Lencu, secretarul de partid al plasei, în ședință — gîtuirea criticilor lui Filip, „organizarea" intervențiilor participanților, indicația stranie de a transforma ședința de analiză în „ședință agitatorică" — cînd îl vom auzi cum îl ia în primire pe Filip după ședință în biroul său (cu o veselie zgomotoasă: „Dacă vrei să spargi o ședință, înțelege-te întîi cu mine. Ai dreptate? O facem!" (abundența diminutivului „puiule" pentru a-și diminua cinismul) cînd își va desfășura argumentele despre „creșterea în două etape a cadrelor" — motivare a înăbușirii unor cadre bune și a susținerii unor elemente necorespunzătoare — despre „criza de creștere" care ar explica lîncezeala comuniștilor de la Lespezi („Tu zici lîncezește! Eu aș zice mai bine așa cum zice învățătura partidului: criză de creștere...") — cînd pui una lîngă alta aceste manifestări ale lui Lencu începi să înțelegi acel „nu o știu de la mine" a lui Vițcu ca și iscusința de a ascunde neprincipialitatea cu citate din Istoria Partidului... E clar că Lencu întreține atmosfera oportunistă în plasă: perspectiva unui conflict teoretic și nu numai teoretic cu Filip e certă.

Foarte interesant ni se pare faptul că deși anumite raporturi dintre Filip și alți eroi nu se rezolvă aici pe departe în favoarea eroului pozitiv — forța lui, prestigiul lui nu scad cu nimic. Așa cum se termină volumul întîi, conflictul Erhan—Filip e într-o fază hotărît favorabilă primului; în birou la Lencu, Filip ezită în aprecierile sale asupra lui Erhan și chiaburul va fi numit curînd primar în Lespezi; pentru el omul acesta e deocamdată o enigmă, îi scapă printre degete — oricît a studiat comunistul nostru Nep-ul... Nu-i vorba aici de un non-conformism confecționat și de foarte multe ori snob („eroul pozitiv nu poate să moară!", „eroul pozitiv poate să aibe și lipsuri!", „eroul pozitiv nu trebuie să știe toate!"). Galan s-a conformat logicii vieții: Erhan e un dușman rafinat, abil, cel puțin la fel de inteligent ca Filip, imposibil de demascat doar pe baza unui studiu „din birou" al rezoluțiilor și hotărîrilor partidului... Va fi probabil o luptă de lungă durată, pe care o așteptăm cu nerăbdare. Cititorul îl înțelege mai adînc pe Filip, nu i se aruncă praf în ochi cu un atotștiutorism rectiliniu și neverosimil, înțelege limitele vremelnice ale eroului și-i gata să participe — cu toată încrederea în autor — la lupta lui Filip pentru depășirea acestor limite, pentru demascarea lui Erhan. Aceeași situație apare și în ședința de la plasă, unde Filip, după un raport bine construit, se încurcă rău în explicații, se bîlbîie, dominat de Lencu. Ce să-i faci, Filip nu știe în 1948 de devierea de dreapta descoperită în 1952... Autorul nu-și cruță eroul și nu ocolește clipele grele. În asemenea eroi credem — eroi cărora în lupta lor nu le merg toate ca pe roate, care suferă unele eșecuri momentane, dar nu-și pleacă fruntea, se zbat, căutînd înfrigurat calea spre victorie. Fără îndoială că un erou pozitiv bîlbîindu-se... șochează! (Dumitru Mircea chiar susține că la plasă nu avem de-a face cu Filip ci mai de grabă cu Olteanu...) Dar nu Galan greșește, ci cei care se leagănă cu adevăruri cuminți și călduțe...

**RADU COSAȘU**

*(Urmare în numărul viitor)*

* *V. Em. Galan: „Bărăgan" (E.S.P.L.A.)*



★

★ ★

**O deosebită atenție acordă statul nostru democrat-popular, construirii de instituții cultural-sociale. Spitalul de copii „Emilia Irsa" este o însemnată realizare de acest fel a regimului de democrație populară.**

**În fotografia noastră: un grup de copii primesc tratament în cabinetul de fizioterapie a spitalului.**

★ ★

★

## Casa colectivistului

Se uită unii curioși spre ograda lui Florea Stancu. Casă nouă, cu acoperiș de tablă; nici nu se mai cunosc urmele celei vechi, care era acoperită cu șiță și trestie. În curte mișună o puzderie de păsări și în cotețele noi fac gălăgie patru porci.

Mulți din comuna Izbiceni au călcat pragul casei lui Florea Stancu. Unii au venit pe la el ca neamuri, alții într-adins să vadă cum trăiește și cîte bucate a luat de la colectivă.

Florea Stancu e un om harnic și cîntărit la vorbă. Cei care-l întreabă cum o duce în anii aceștia de cînd a intrat în colectivă și dacă-i mulțumit, capătă răspunsul în felul următor.

— Cum mă simt și dacă-s mulțumit, vede întregul sat. Iar care vrea să trăiască așa cum trăiesc eu, o poate face, fiindcă în colectivă e locul celor harnici și cinstiți.

Anul acesta prin părțile Izbicenilor nu s-a prea făcut grîu. Cel de la colectivă însă care a fost însămînțat la timp și îngrijit după metodele înaintate a invins vitregia timpului. Așa că, Florea Stancu pentru cele 410 zile-muncă pe care le-a făcut împreună cu nevasta, la gospodăria colectivă, a primit numai ca avans 40 la sută, 450 kg. de grîu, pe care nu l-a urcat în pătul; avea cu el un alt gînd. Grîu mai are din cel primit anul trecut și-i ajunge pînă la recolta viitoare. Și unde pui că de la împărțirea veniturilor din anul acesta mai are de luat. A mai primit tot ca avans 1.200 kg. porumb, 70 kg. de ceapă, 35 kg. brînză, 9 kg. lînă, 7 kg. miere și alte produse.

După ce și-a dus acasă avansul, Florea Stancu s-a sfătuit cu nevasta și au hotărît să vîndă ceva din bucate. S-au dus a doua zi la cooperativa din Izbiceni și au valorificat 400 kg de grîu și 300 kg. de porumb. Au luat în schimb 200 kg. ciment, tablă pentru acoperit casa, o pereche de cizme de cauciuc, trei metri de stofă pentru haine, 2 kg. de fire de bumbac, o pereche de pantofi de damă, o pereche de bocanci și trei perechi de sandale.

Toamna era pe la jumătate. Pe colinele din preajma Izbicenilor pădurile ruginiseră, se pătaseră pe alocuri de culori sîngerii, galbene și violete. Toamna era ca toate celelalte din ultimii ani; îmbelșugată pentru cei harnici. Așa a fost și pentru Florea Stancu.

Într-o seară, ca în multe altele, colectivistul a stat la povestit cu nevasta. Și-au adus aminte de anii care au rămas în urmă, cînd slugăreau pe la boieri, de anii tinereții cînd în toamnele pline de belșug pentru stăpîni, frumoase, dar sărace pentru ei, doreau să aibă o casă a lor, un cămin în care să trăiască fericiți și să-și crească copiii. Și visul lor a devenit o realitate, pentru că au pornit încrezători pe drumul arătat de partid.

Tot în seara aceea au chibzuit cei doi soți că le-ar fi cu trebuință unele lucruri, fiindcă de, la casă nouă stau bine lucruri noi. Și atunci au hotărît să încheie contract cu cooperativa, să vîndă statului doi dintre cei patru porci pe care-i au.

Și-au dat cu părerea că în contract pot trece ca angajament peste 150 de kg., pentru fiecare porc.

A doua zi contabilul cooperativei din comună a scris pe un formular de contract: „Florea Stancu, colectivist din comuna Izbiceni, raionul Corabia, se angajează să livreze statului doi porci în greutate de 150 kg. fiecare".

Au aflat cei din Izbiceni repede și despre acest lucru. Și atunci cînd trec pe ulițele satului, atunci cînd privesc spre casa lui Florea Stancu, oamenii se dau în vorbă.

— Iată, încă o casă nouă-n sat la noi.

— O casă îndestulată...

— Casă de colectivist!

Corespondent
**LUCIAN ZATTI**

# SCRISORI CATRE REDACȚIE

## Copiii trebuie să învețe în condiții bune



La marginea comunei Porcești, lîngă gara Sebeșului, raionul Sibiu, se află o clădire a cărei încăpere e folosită drept sală de clasă a școlii elementare.

Din cauza lipsei de preocupare a sfatului popular comunal, această sală de clasă nu este amenajată cum trebuie. Clădirea este netencuită iar prin unicul său geam pătrunde puțină lumină. De podea nici nu mai vorbesc.

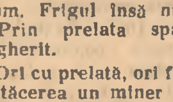
De această problemă nu este străină nici secția de învățămînt a sfatului popular raional. Ce a făcut tov. Ana Toader, inspectoarea secției de învățămînt, cînd învățătoarea Harcoi Maria i-a arătat situația acestei săli de clasă? Tov. inspectoare i-a răspuns cu nepăsare: „Dacă nu-ți convin aceste condiții, poți să pleci".

Dacă asta a fost atitudinea tovarășei inspectoare, atunci să vedem ce-a făcut sfatul popular comunal. Deși sînt posibilități locale, tov. Bradu Ilie, președintele acestui sfat n-a luat măsuri pentru amenajarea la timp a sălii de clasă. Din această cauză, copiii sînt nevoiți să învețe și acum în condiții necorespunzătoare.

Oare cît timp organele în drept și mai ales conducerea sfatului popular raional Sibiu, vor mai sta nepăsătoare față de această situație?

Corespondent
**ILIE IONESCU**

## Autocamionul - fantomă



Asău-Comănești. E o dimineață răcoroasă de decembrie, cînd frigul se face tot mai simțit. Unii mineri care au ieșit din șutul de noapte grăbesc spre case. Alții așteaptă mașinile să-i ducă în localitățile din apropiere. Timpul trece încet și tot așteptînd simți că-ți pierzi răbdarea. După două ore de așteptare în frig — și aceasta se întîmplă cu regularitate — își face apariția și autocamionul. În sfîrșit însuflețirea crește din nou. În cîteva minute iată-ne pornind la drum. Frigul însă nu-ți dă pace nici cum. Prin prelata spartă vîntul suflă nestingherit.

— Ori cu prelată, ori fără, tot una este — rupse tăcerea un miner tinerel. Ar trebui să-l luăm într-o dimineață și pe tov. director Crăciun Eugen cu noi. Nu credeți că s-ar lecui de promisiuni și ar lua măsuri să ne asigure un transport mai bine organizat?

Cei din jur rîseră, alții numai aprobară din cap.

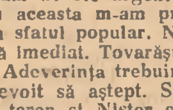
— Ideea e bună — intervenî un muncitor între două vîrste. Atunci n-ai fi nevoit să aștepți zilnic cîte două ore mașina în frig, iar prelata asta, prin care suflă vîntul, n-ar mai fi numai de formă. Dar vezi, dacă nu-i preocupare. A venit iarna și văd că pînă acum tot cu promisiunile ne-am ales...

— Povestea cu nepăsarea față de transportul minerilor, atît la noi la Asău cît și la minele Lumina și Rafira, e veche — intră în vorbă un alt tovarăș. Nu știu ce-o mai fi așteptînd conducerea întreprinderii carbonifere (director Crăciun Eugen) pentru a pune capăt acestei nepăsări.

Cred că e timpul să se dea răspuns la această întrebare.

Corespondent
**VASILE SÎMBETEANU**

## După controlul cazanelor cu țuica...



Dacă ai nevoie de vreo adeverință de la sfatul popular al comunei Salcia, raionul Cujmir, preferi să te lipsești de ea. Spun acest lucru pentru că sînt, cum s-ar spune, „Stan pățitu". Iată ce mi s-a întîmplat:

Aveam nevoie urgent de o adeverință. Pentru aceasta m-am prezentat cu o cerere la sfatul popular. N-am putut-o obține însă imediat. Tovarășul secretar nu era acolo. Adeverința trebuindu-mi urgent am fost nevoit să aștept. Spre seară a sosit de pe teren și Nistor secretarul sfatului. Ce e drept dînsul era cam „obosit". Se cunoștea că fusese toată ziua „în control", pe la cazanele de țuică.

La început n-am luat în considerație lucrul acesta. Bucuros că pot rezolva problema, m-am adresat lui Nistor cerîndu-i să-mi elibereze adeverința. Răspunsul lui a fost însă categoric și fără drept de apel:

— Eu sînt secretarul sfatului și nu pot sta la cheremul oricui, cînd vrea! Să vii altădată după adeverință, că doar mai sînt zile, nu s-au terminat.

Și ca să scape mai repede de mine m-a luat de umeri și m-a dat afară pe ușă, înjurîndu-mă.

Mi-a trebuit aproape două săptămîni de zile, să bat drumul la sfat pentru ca să mi se elibereze o adeverință care se putea rezolva într-un sfert de oră.

Cred că tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional Cujmir ar trebui să-l învețe minte pe acest birocrat, astfel încît pe viitor la sfatul popular din comuna Salcia să se rezolve operativ cererile oamenilor muncii.

Corespondent
**MARIN BADI**

### PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

## Alte atribuții dar aceleași năravuri

„La Școala medie tehnică de industrie alimentară din Mamaia, este pedagog tov. Cepoi Petre. Pedagog e cu numele, căci metodele întrebuințate de el în educarea elevilor nu sînt de loc pedagogice. „Metodele" sale preferate și pe care le aplică cu multă consecvență sînt bătaia și înjurăturile. Tovarășului pedagog îi plac metode cu rezultate imediate ca: deplasări de măsele, cîte un cucui". Despre toate acestea ne-a scris nu de mult un corespondent al ziarului nostru.

★

Comitetul orășenesc U.T.M. Constanța fiind sezisat de acest lucru ne-a răspuns următoarele:

„Din cercetările întreprinse a reeșit justețea celor semnalate de corespondent. Ca urmare a acestui fapt Cepoi Petre a fost înlăturat din munca de pedagog".

Acest lucru i s-a comunicat și corespondentului.

Dar nu după mult timp am primit o nouă scrisoare — „Într-adevăr, tovarăși, s-au luat măsuri — ne scrie corespondentul — Cepoi Petre a fost destituit din munca de pedagog... dar lucrează ca intendent tot în școala noastră.

Și în această muncă el continuă să aibă aceeași atitudine față de elevi".

Consideră oare comitetul orășenesc U.T.M. Constanța că în urma hotărîrilor luate a rezolvat pînă la capăt semnalul critic al corespondentului nostru?

A nu urmări îndeplinirea și efectul hotărîrii luate în urma unei sezisări înseamnă o muncă formală. Comitetul orășenesc U.T.M. Constanța trebuie să curme cu astfel de metode birocratice de rezolvare a sezisărilor și să ia măsuri menite să lichideze pînă la capăt lipsurile semnalate.

## Colțul științei și tehnicii

# Știați că...

Recoltarea mecanică a cartofilor se face în prezent în țara noastră pe scară tot mai largă cu ajutorul mașinii sovietice TEK-2, trasă de un tractor și manipulată de un singur om. Cu ajutorul unor pluguri, mașina dezgroapă două rînduri de cartofi, iar masa de pămînt săpată, împreună cu tuberculii și vrejii, este dirijată spre niște site, unde pămîntul este separat și cernut. Cartofii sînt scoși întregi, fără a fi tăiați.

Savantul sovietic D. Maxatov a construit un aparat fotografic cu care se poate fotografia interiorul stomacului. Acest aparat se compune la rîndul lui din douăsprezece aparate distincte, avînd în total un volum care nu depășește mărimea unei ghinde. Din aparat face parte și o lampă electrică cu fir de wolfram. Aparatul se introduce în stomac cu ajutorul unei sonde obișnuite de cauciuc. Se obțin fotografii colorate care sînt examinate cu ajutorul unui microscop.

Părintele telegrafului este savantul rus I. L. Schilling care în anul 1832 a pus în funcțiune prima linie de telegraf din lume, la Petersburg, între Palatul de Iarnă și Ministerul comunicațiilor.

La suprafața creierului omului se produc curenți electrici care se pot culege cu ajutorul a două fire care duc la un aparat de mare precizie, numit electrocefalograf. Acest aparat construit după principiul amplificatorilor de curenți de radiotehnică, ne arată că creierul omenesc produce fără încetare curenți electrici extrem de slabi.

În creierul normal se produc pe secundă 8—10 curenți de acest fel.

În apropierea orașului Sibiu, lîngă localitatea Vad, se află un platou cu o întindere de zeci de hectare acoperit cu una din cele mai mari grădini naturale de narcise. Narcisele conțin un anumit suc prețios, pe care îl prelucrează o fabrică din Orașul Stalin, producînd o unsoare specială pentru ungerea mecanismelor și pieselor de precizie.

Radiolocația dă posibilitatea de a se determina poziția exactă a unui vapor, avion sau a oricărui alt obiectiv de pe pămînt, din apă sau aer. La baza radiolocației stă descoperirea lui Al. Popov, care în anul 1897 ajutat de elevul și colaboratorul său Ribkin a observat că undele radioelectrice sînt reflectate de corpurile vapoarelor.

În anul 1946, în urma studiilor făcute de savanții sovietici Papalexi și Mandelstam au fost transmise din Uniunea Sovietică spre lună, primele semnale prin unde ultrascurte de 1,5 m. pornite de pe pămînt. Undele au atins suprafața lunei și apoi s-au reflectat, întorcîndu-se la antena aparatului receptor. S-a verificat în felul acesta încă odată că distanța dintre pămînt și lună este de 385 mii de kilometri.

Stuful, socotit pînă nu de mult drept o pacoste a bălților, a devenit o materie primă de mare importanță pentru industrie, servind pentru fabricarea mătăsii artificiale și a altor fibre textile; de asemenea se confecționează din stuf fibre de lemn artificial, plăci prefabricate folosite în industria construcțiilor precum și o serie de produse chimice de cea mai mare valoare: acid acetic (oțet), alcool, glicol, acid butiric și multe altele.

În bazinul fluviului Amazoanelor crește o plantă acvatică ale cărei frunze enorme au peste 2 m. lățime, sînt rotunde și cu marginile întoarse în sus. Ele pot ține pe apă un copil care cîntărește 35 kg. Repartizînd în mod egal greutatea, se poate încărca pe această frunză 75 kg. nisip. Cînd această plantă înflorește, ea își ridică temperatura cu 10 grade peste aceea a aerului înconjurător.

În Groenlanda, în apropierea Polului Nord, în mare parte dincolo de cercul polar de nord, se află un strat de ghiață care are o înălțime între 2000 și 3000 m. Volumul acestui ghețar este de 3.630.000 milioane kilometri cubi. Aceasta înseamnă că dacă ghețarul Groenlandei s-ar topi, apele mărilor și oceanelor ar crește atît de mult, încît ar inunda o mare suprafață de uscat și ar periclita numeroase porturi.

Filmul în culori se bazează pe sensibilitatea a trei straturi de emulsie fotografică, fiecare din ele fiind impresionată de către una din cele trei culori fundamentale din razele solare (roșu, albastru, galben). Developîndu-se în mod special placa impresionată, se obține odată cu imaginea în alb-negru și o imagine colorată.

Secole de-a rîndul a fost imposibil să se străbată taiga Siberiei. Abia în anul 1581 vasul devenit celebru numit „Ermak" înaintînd în lungul fluviilor siberiene, a putut face cunoscute lumii regiunile de taigă.

În anul 1941 s-a deschis la Moscova primul cinematograf stereoscopic (în relief) experimental din lume, unde filmul putea fi văzut în relief, fără ochelari datorită perfecționărilor aduse de savantul sovietic Semion Ivanov.

Unul din cele mai vechi documente matematice este „Papirusul de la Moscova" datînd din anul 1850 înainte de era noastră. Pe acest papirus egiptean a fost rezolvată, printre alte probleme, aceea a calculării volumului unui trunchi de piramidă cu baza un pătrat.

În aer există întotdeauna același număr de atomi de carbon [illegible] care este absorbit de plante împreună cu [illegible] nuit, iar din plante [illegible] sub formă de [illegible] ganismele [illegible] timp planta [illegible] trăiesc, ele [illegible] carbon [illegible] După ce [illegible] conținutul lor în carbon radioactiv [illegible]

[illegible]

# SECURITATEA COLECTIVĂ-CALEA PĂCII IN EUROPA

## Pacea trebuie apărată printr-o luptă activă

**Hilda Jerea**
laureată a Premiului de Stat

Pentru poporul nostru ca și pentru alte popoare ale lumii iubitoare de pace — Conferința de la Moscova la care au participat delegații unei serii de țări europene a constituit o etapă importantă pe calea întăririi păcii și securității nu numai în Europa dar și în întreaga lume.

Războiul! Iată planurile unor guverne care nu și-au trimis reprezentanții la Conferință. Dar războiul se face cu oameni. Și pentru că trecutul este încă viu în fața omenirii, pentru că în mințile și sufletele oamenilor care au suferit de pe urma ororilor războiului nu s-a așternut tăcerea, pentru că mai stăruie durerea căminelor și a multor vieți spulberate, pentru că mai există pe pămînt orașe ale căror ruini n-au fost încă înlăturate, pentru că multe tezaure de artă și cultură — expresie a mii de ani de civilizație umană — au fost prefăcute în cenușă, pentru toate acestea — nici un om cinstit de pe glob nu va admite ca dușmanii omenirii să-și împlinească poftele de jaf și cotropire.

Pace! Cuvînt luminos, soare al vieții! Bărbați, femei, copii, bătrîni nu pot trăi fără pace.

Gîndul păcii și al securității în lume asigură mamei fericirea și liniștea căminului ei, însuflețește muncitorul în efortul zilnic pe care-l depune pentru înflorirea patriei sale, dă siguranță și liniște țăranului muncitor care știe că pămîntul nu va mai putea fi cotropit de cizma străină.

Pentru cei ce scriu versuri sau cîntece, ca și pentru orice alt artist, pacea este ca lumina zilei, ea îți dă încredere în viață, îți deschide larg calea spre crearea de noi valori culturale care vor contribui la înflorirea culturii naționale.

Și mie pacea mi-e scumpă. Am încercat să exprim acest sentiment și să-l cînt în oratoriul meu „Sub soarele păcii", precum și în alte lucrări muzicale legate de ideea păcii. Dar înțeleg bine că pacea trebuie apărată printr-o luptă activă.

Zilele acestea, în numeroase adunări și mitinguri, Declarația țărilor europene semnată la Conferința de la Moscova a fost primită cu entuziasm de către toți oamenii care prețuiesc mai mult decît orice libertatea și independența lor. Ei și-au exprimat voința lor neclintită de a-și uni eforturile pentru a opune forța unită a popoarelor iubitoare de pace forțelor agresive ale blocului militarist al puterilor occidentale.

La corul acestor milioane de voci îmi unesc și eu glasul: năzuim să cucerim pacea, dar sîntem gata oricînd să ne apărăm viața cea nouă, dreptul la o existență demnă, conformă cu aspirațiile noastre.

## Reînvierea Wehrmachtului — o gravă primejdie pentru pace

**Aramă Vespasian**
lăcătuș la depoul de locomotive C.F.R.-Oradea

Mă aflam în Arad în zilele celui de al doilea război mondial. Eram pe atunci în școala primară.

Bombele ce au căzut în cartierul nostru au retezat de pe suprafața pămîntului casa în care locuiam împreună cu părinții mei am pornit în căutarea unui adăpost.

Mi-au revenit în minte cele întîmplate în anii ultimului măcel aflînd despre noile planuri ale aventurierilor imperialiști care vor să aprindă flăcările unui nou război mondial. Am luat cunoștință cu adîncă indignare de crearea unui nou Wehrmacht. Istoria ne învață: o Germanie reînarmată reprezintă o gravă primejdie pentru pace. Se înțelege că față de o asemenea serioasă primejdie statele iubitoare de pace nu pot sta nepăsătoare.

Declarația comună a statelor participante la Conferința de la Moscova demască fără cruțare uneltirile organizatorilor unui nou măcel mondial exprimînd totodată năzuințele de pace ale milioanelor de oameni simpli din țările europene și din lumea întreagă.

Sînt tînăr și doresc să trăiesc din plin toate bucuriile vieții. Dar dacă dușmanii vieții noastre noi, imperialiștii americani și complicii lor, vor încerca să lovească în patria noastră liberă, riposta va fi zdrobitoare.

## Mereu mai puternică, patria noastră

**Ing. Lazăr Dumitru**
director al uzinei de construcții de mașini „7 Noiembrie"-Craiova

Am urmărit cu o deosebită atenție lucrările Conferinței de la Moscova deoarece problema menținerii păcii în Europa și în lumea întreagă mă preocupă în cel mai înalt grad. Conferința de la Moscova a arătat în mod grăitor hotărîrea țărilor lagărului socialismului de a lupta pentru menținerea păcii. De asemenea Conferința de la Moscova a arătat odată mai mult hotărîrea noastră fermă de a merge mai departe pe drumul pe care am pornit — drumul construirii unei vieți fericite.

Intențiile cercurilor războinice de a crea o armată revanșardă în Germania occidentală ne-au atras însă atenția asupra gravei primejdii care planează asupra Europei și a lumii întregi. Acordurile de la Paris care prevăd reînvierea armatei hitleriste stîrnesc indignarea popoarelor.

Din Declarația publicată în urma Conferinței de la Moscova reiese clar că numai tratativele care să aibă loc înaintea ratificării acordurilor de la Paris pot salva popoarele de primejdia războiului. Țările iubitoare de pace nu pot să privească cu indiferență pregătirile războinice ale cercurilor imperialiste în frunte cu cele americane. Țările lagărului socialismului sînt hotărîte ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris să ia măsurile necesare pentru apărarea teritoriului lor.

Muncitorii uzinei noastre care dau patriei tot mai multe produse, care au îndeplinit planul anual în numai 10 luni și 26 de zile, sînt hotărîți să apere viața noastră nouă pe care ne-o clădim, sînt hotărîți să întărească neîncetat statul nostru democrat-popular, să-l facă mereu mai puternic.

## Cuvîntul ceferiștilor

**Zilele acestea muncitorii, tehnicienii și funcționarii din complexul C.F.R. „Grivița Roșie" s-au adunat într-un miting pentru a-și exprima aprobarea unanimă față de Declarația guvernelor participante la Conferința de la Moscova precum și dorința și hotărîrea lor de a munci cu și mai mult elan pentru a întări capacitatea de apărare a patriei, pentru a răspunde așa cum se cuvine oricărei agresiuni imperialiste.**

### Cine seamănă vînt culege furtună

*Îmi amintesc de rușinoasa retragere a nemților în toamna lui 1944. Eram copil în satul meu, Ostrov, pe malul Dunării. Trupele nemțești din Dobrogea, cuprinse de panica stîrnită de înaintarea vijelioasă a trupelor sovietice și a pandurilor noștri, cercau în disperare să treacă pe celălalt mal al Dunării cu vapoare, șlepuri, bărci.*

*De pe mal tunarii sovietici prinseseră în țintă ambarcațiunile dușmane și le scufundau una cîte una. A fost o lecție necruțătoare, o răsplată meritată a anilor noștri de chinuri și suferințe.*

*Pe maluri, locuitorii satelor de pescari români, bulgari, tătari, lipoveni, priveau cu satisfacție cum dușmanul crud și trufaș își primește răsplata.*

*Acum cînd revanșarzii de la Bonn zăngănesc din nou armele îmi revin în minte amintirile din zilele retragerii lor. Și atunci nemții au venit trufași și stăpîni absoluți dar au fugit cu moartea în oase. Să-și ție minte războinicii prusaci că noi vom ști să le arătăm dacă l-au uitat, același drum al retragerii și înfrîngerii rușinoase. Un cunoscut proverb spune: cine seamănă vînt culege furtună.*

PETRE IOAN
fierar secția III-a vagoane

### Pentru ca tot ceea ce este luminos să dăinuie

*Sînt muncitor strungar la secția a IV-a mecanică a complexului C.F.R. „Grivița Roșie": un om simplu și obișnuit, la fel ca milioane de oameni din patria noastră. Dar în producție, în viață am un loc al meu. Totdeauna îmi cinstesc munca și succesele, oamenii mă respectă și acasă am un cămin liniștit și plăcut unde sînt așteptat. Toate aceste lucruri îmi păreau năluciri de vis cînd pribegeam prin 1940-1944 pe drumurile de fier ale țării, pustiite și jefuite de nemți. Eram gol și flămînd și de cele mai multe ori dormeam sub cerul liber. Am văzut și lucruri la a căror amintire mi se string pumnii de furie: sate arse și pustiite, copii și femei uciși de monștri în uniforma hitleristă.*

*Pentru ca aceste lucruri să nu mai revină, pentru ca tot ceea ce este frumos și luminos în viața mea nouă să dăinuie și să înflorească, eu voi lupta alături de ceilalți tovarăși ai mei pentru apărarea păcii, pentru întărirea capacității de apărare a patriei.*

VADUVA PETRE
strungar

### Nu putem uita grozăviile războiului de cotropire hitlerist

*Rezultatele Conferinței de la Moscova au arătat lumii întregi că statele participante își manifestă dorința fierbinte de a apăra pacea și sînt gata să colaboreze cu toate popoarele Europei pentru asigurarea securității colective în Europa. Conducătorii Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței nu vor același lucru. Ei țin cu tot dinadinsul să reînvie militarismul german, unealtă sigură în ațîțarea unui nou război mondial. Alături de poporul sovietic și de toate popoarele Europei, noi am cunoscut și nu putem uita grozăviile pricinuite de invazia cotropitorilor hitleriști. Noi sîntem hotărîți să facem ca toate aceste lucruri să nu se mai repete.*

*Ca tînăr inginer, educat și crescut de regimul nostru democrat-popular, chem tineretul nostru, pe muncitorii, tehnicienii și funcționarii din uzina noastră să lupte cu și mai multă dragoste și devotament în producție pentru ca astfel să contribuie și mai mult la întărirea statului nostru democrat-popular.*

Ing. CROICU DUMITRU
(din cuvîntarea rostită la mitingul muncitorilor de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie")

### Muncim pentru apărarea vieții copiilor noștri

*Stau într-un cartier al Capitalei greu încercat în ultimul război mondial. Copilăria mea ca și a celorlalți tineri din țara noastră s-a desfășurat în zilele cumplitului măcel. În cartierul nostru muncitoresc intrase în acel timp, — pe lîngă mizeria și viața grea a exploatării capitaliste — durerea, foametea, moartea.*

*Sub ochii îngroziți ai copiilor, părinții mureau îngropați de ruinele căsuțelor distruse de bombe. Cartierul nostru a fost distrus aproape în întregime, locuitorii împuținați de bombe, de mizerie și boli. Mulți din copiii străzii noastre, prieteni de jocuri, au rămas sub ruine, au sfîrșit sfîrtecați de schije. A fost o copilărie chinuită, întunecată. Nu vrem să revină astfel de zile. Nu vrem pentru copiii zilelor noastre o astfel de copilărie. Vom lupta din toate puterile pentru ca pacea să triumfe, pentru seninul unei vieți lipsite de umbra înfricoșătoare a războiului.*

AUREL VRANESCU
turnător

# MITINGURI IN ȚARA

IAȘI. — Peste 300 de oameni ai muncii din raionul Tg. Frumos, întruniți în cadrul unui miting în sala cinematografului „Victoria", și-au manifestat hotărîrea de a lupta pentru pacea și securitatea popoarelor, împotriva reînvierii Wehrmacht-ului german.

Despre importanța istoricei Declarații a Conferinței de la Moscova a vorbit tov. Iacob Nicolae, prim secretar al comitetului raional de partid Tg. Frumos.

Ion Trifan, invalid din cel de al doilea război mondial, a arătat că Tg. Frumos, ca și alte zeci de așezări din regiunea Iași, a fost distrus de bandele hitleriste în retragere. Locuitorii acestui oraș nu mai vor să îndure suferințele unui nou război.

Gospodina Matilda Iogan a făcut apel la toate mamele și soțiile să intensifice lupta pentru menținerea păcii, împotriva reînvierii Wehrmacht-ului german.

Asemenea mitinguri s-au ținut la S.M.T. Tg. Frumos și Podul Iloaiei, din raionul Tg. Frumos.

Mitingurile s-au încheiat cu adoptarea unor moțiuni prin care cei prezenți s-au angajat să sprijine Declarația Conferinței de la Moscova, pentru asigurarea securității și păcii în Europa.

In întreprinderile din orașul și regiunea Iași au continuat marți după amiază mitingurile în cadrul cărora oamenii muncii și-au exprimat adeziunea lor totală la Declarația Conferinței de la Moscova a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

La fabrica „Țesătura" din Iași, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii au ascultat cuvîntul tov. Petru Coman, membru în biroul comitetului orășenesc de partid Iași, care a vorbit despre însemnătatea Conferinței de la Moscova. Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la miting. Ing. Dumitru Dogaru din sectorul filatură a spus printre altele: „Cunoaștem cu toții ce înseamnă militarismul german. Fabrica în care muncim acum a fost distrusă în timpul războiului. Orașul nostru a cunoscut din plin grozăviile acestui război, numeroase așezăminte de valoare au fost distruse de bombardamente. Toate acestea se datoresc cruzimii armatelor hitleriste. De aceea vom lupta cu toată hotărîrea pentru a preîntîmpina reînvierea fascismului german".

Au mai luat cuvîntul muncitoarea Justina Gavril, tehnicianul Dorel Schwam și alții, care s-au angajat să lupte pentru întărirea cuceririlor democratice ale poporului nostru, pentru apărarea păcii.

Asemenea mitinguri au mai avut loc marți după amiază la fabrica textilă „Victoria", la fabrica de țigarete și în alte întreprinderi și instituții din orașul Iași. Pretutindeni s-au adoptat în unanimitate moțiuni prin care cei prezenți își exprimă adeziunea la Declarația Conferinței de la Moscova.

Sute de oameni ai muncii din orașul Iași au participat marți după amiază la adunarea publică, organizată de comitetul de luptă pentru pace al orașului Iași, care a avut loc în aula Universității „Mihail Eminescu". Cu acest prilej, prof. univ. dr. Oscar Franche, rectorul Institutului medico-farmaceutic din Iași, medic emerit al R.P.R., a ținut conferința intitulată: „Impotriva reînvierii militarismului german, pentru pace și securitate în Europa".

★

GALAȚI (de la corespondentul nostru). În seara zilei de 7 decembrie, sute de muncitori și funcționari de la întreprinderea D. R. N. C.-Galați s-au întrunit într-un miting pentru a-și manifesta adeziunea față de Declarația Conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Participanții la miting au ascultat cu multă atenție și interes cuvintele tovarășului Popica Vento care a dat citire Declarației guvernelor țărilor participante la Conferința de la Moscova. Un număr însemnat de muncitori și funcționari participanți la miting, în cuvîntul lor au arătat hotărîrea fermă de a lupta împotriva reînvierii militarismului german.

„Conferința de la Moscova — a spus tovarășul Anghelescu Petre, macaragiu — are o uriașă însemnătate pentru asigurarea păcii în Europa. Noi am cunoscut suferințele pe care le aduce războiul. Țara noastră a fost de două ori victimă a invazillor militariștilor germani. Nu mai vrem ca și a treia oară să se mai repete același lucru". A luat apoi cuvîntul tov. Craiu Adrian secretar al organizației de bază U.T.M. care a spus printre altele: „Declarația comună a țărilor europene participante la Conferința de la Moscova subliniază primejdia pe care o reprezintă pentru pace acordurile încheiate de puterile occidentale la Londra și Paris în scopul reînvierii militarismului german. Noi tinerii iubim viața pașnică, vrem să trăim în pace, vrem să muncim pentru înflorirea patriei noastre".

În cuvîntul său, tovarășul Diaconescu, Ion, brigadier, a arătat că lucrările Conferinței de la Moscova au demascat încă odată acțiunile criminale ale cercurilor imperialiste îndreptate spre refacerea militarismului german. În orașul Galați, a spus vorbitorul, au rămas urme adînci în urma războiului hitlerist. Strada portului îmi aduce aminte în fiecare zi de focul distrugător al războiului. Noi nu mai vrem să vedem în orașul nostru alte ruine. De aceea vom lupta din toate puterile pentru ca toate acestea să nu se mai repete.

# Scrisoare deschisă unui tînăr din „cealaltă" Germanie

**Laurențiu Fulga**

L-am cunoscut pe tatăl tău. L-am cunoscut într-o împrejurare tragică. Am să-ți povestesc totul cu de-amănuntul. Sînt convins că sfîrșitul lui ți-a rămas învăluit de o taină grea. Cu atît mai grea cu cît n-ați primit acasă nici o hîrtie oficială care să explice această dispariție. Iar informațiile primite de la unul și altul erau așa de confuze că orice efort de a reconstitui adevărul se izbea de zidul inexpugnabil al tăcerii.

In cele din urmă, viața te-a înhățat în vălmășagul ei și problema acestei taine a trecut pe ultimul plan. Arareori, doar, o mai surprinzi pe mama mîngîind în neștire vreo haină veche de-a tatei sau stînd ceasuri întregi de vorbă cu chipul lui din fotografie. Răscolită din nou pentru o clipă, amintirea omului de odinioară îți tremură pe dinaintea ochilor ca apa unei oglinzi încețoșate. Dar nu ți se mai dă răgazul să contempli străfundurile acestei oglinzi, fiindcă foamea și datoria de a aduce mamei o bucată de pîine te împing iarăși în stradă.

Atunci, cu obrazul schimonosit de plîns, învingîndu-ți slăbiciunea din trup, smulgi de lîngă ușă placarda și dai năvală afară, încolonindu-te alături de ceilalți șomeri. Prea repede ai dat piept cu vitregiile vieții. Din toate visurile tale, constați pe încetul că nu se realizează nimic. În timp ce alții, dimpotrivă, își realizează chiar și cele mai amețitoare visuri. Trăiești într-o lume a contrariilor violente, în care ideea de stăpîn și rob domină ca o lege de fier. S-ar zice chiar că adeseori tu suferi mai puțin de foame decît de asprimea acestei legi. Foamea ți-o mai poți amăgi, dar teribila realitate înjositoare în care ți-e dat să trăiești îți pune cele mai tulburătoare probleme de conștiință.

Pe placardele voastre scrie: „Vrem să muncim... Dați-ne de lucru! Ne este foame... Dați-ne pîine!" Lacomi și nesăbuiți, ochii tăi caută spre interiorul restaurantelor unde se lăfăiesc deopotrivă, în dezmăț și orgie, domni autohtoni și ofițeri americani. Spectacolul te îngrozește. Te lovești de imaginile lui hîde și pe largile bulevarde ale orașului, ca și pe ulițele lăturalnice, copleșite de sarabanda jazz-band-ului și a alcoolurilor tari. Simți că nu te mai poți stăpîni. Ai fi în stare, în asemenea clipe, să dărîmi și cu pumnii pereții care adăpostesc astfel de scene lubrice și degradante, peste care foșnesc obsedant dolarul american și marca noii stăpîniri vest-germane. Dar continui să-ți tîrăști picioarele pe străzile Bonn-ului, blestemînd și cerșind, implorînd și amenințînd.

Zadarnic însă. Palatele tac. Președinția guvernului federal nu se impresionează. Americanii trec pe alături, sfidînd coloana muritorilor de foame. Iar foștii generali naziști, eliberați de curînd din închisoare, amintindu-și de „zilele de aur" ale marșului în Egipt sau pe Volga — vă măsoară pe sub monoclu făpturile, închipuindu-și ce alți cuceritori–călăi ar putea zămisli din voi...

Dealtfel, de pe zidurile caselor se holbează la tine aceleași invitații halucinante: Vino să mori în armata de mercenari a Statelor Unite... Hotărăște-te să te încadrezi și să mori în armata noului Wehrmacht... Gătește-te de drum și de moarte în noua ofensivă împotriva comunismului... Apoi încep să urle megafoanele. Ațîțarea războinică îți macină nervii și rezistența mai mult decît foamea prelungită la infinit. Adenauer a descoperit, însfîrșit, formula de a sătura cu pîine și pămînt pe supușii lui. Fascinația face în tine joc egal cu spaima. Înclini să arunci cît colo placarda demnității tale umane și să te vinzi pentru un blid cu linte. Ceva totuși te reține. Ceva totuși îți crispează și mai mult degetele în lemnul tare al placardei. Pătrunzînd mai adînc prin păienjenișul ce te înconjoară — descoperi uluit, undeva în beznă, ațintiți asupra ta cu o sclipire tăioasă și poruncitoare, ochii tatălui tău. Și atunci umilit, flămînd, zguduit de aceste negre festivaluri pe care ți le oferă viața la 17 ani — te refugiezi lîngă pieptul mamei și sugrumat de emoție o întrebi: „Ce să fac? Am ajuns la răscruce și nu știu încotro să-mi îndrept pașii. Învață-mă!..." Mama te îndepărtează la un întins de braț, ca să te poată privi drept în față: „Ce ar fi făcut tata în locul tău?" Nedumerit, inciudat, nervos, murmuri. „Tata a slujit cauzei lui Hitler..." „Nu!" — strigă înfricoșător bătrîna și glasul ei tunător te străbate ca un șoc electric. „Niciodată tata n-a crezut în cauza lui Hitler. După cum n-ar crede nici azi în cauza lui Adenauer. Și dacă totuși el a îmbrăcat uniforma de soldat, a făcut-o împotriva voinței lui. A fost prea slab ca s-o arunce. Și dacă a murit, nu pentru cauza lui Hitler a murit — ci ucis de această cauză... Mai e nevoie să-ți spun ce drum să urmezi?"

Tu o privești năucit. Mama ți-apare astăzi într-un chip cu totul necunoscut pînă acum. Și pentru viața ei te temi. Știi bine că o asemenea declarație se plătește scump în Germania în care se pune la cale reînvierea lozincilor militariste. Deschizi brusc ușa și cercetezi casa de jur-împrejur pentru a înlătura orice oaspete nepoftit. Te reîntorci lîngă bătrînă și cauți să-i desfoi sufletul în întregime, încredințat că odată cu mărturisirile ei vei dezlega și taina dispariției tatălui tău. Dar nici mama nu știe mai mult. Întîmplarea de ATUNCI a rămas taină și pentru dînsa. Adevărul am să ți-l spun eu, acum, fiindcă am fost martor nu numai tragicei întîmplări de atunci dar și ultimelor lui cuvinte. Adevărul este acesta: TATĂL TĂU A FOST UCIS! Și cei care l-au ucis au fost proprii lui camarazi de arme. Poate că singuri n-ar fi făcut-o, deoarece fiecare la rîndul său ar fi încercat actul de disperare al tatălui tău. Dar ei au primit un ordin și l-au executat orbește, ca niște roboți. Nu știu dacă-n mintea lor va fi stăruit măcar o clipă gîndul că-n felul acesta rezolvau drama Germaniei. Nici măcar drama lor personală nu puteau s-o rezolve. Și totuși și-au înșurubat puștile în umăr, au ochit în năluca din fața lor și au apăsat pe trăgaci. Era în zorii unei zile de martie, ultimul an de război, pe frontul Cehoslovaciei...

Crima a fost înfăptuită. Și de această crimă se fac vinovați nu numai cei care au tras, cei care au dat porunca directă — ci îndeosebi mai marii lor de la Berlin, de la comanda ultimei convulsii pe care o trăia Germania în primăvara anului '45. Adică Hitler, Goering, Goebbels și toți ceilalți ale căror capete le-am văzut mai tîrziu în lanțuri de spînzurătoare sau privind îndobitocite de după gratiile închisorii de la Nürenberg.

De la ei pornea crima. De aceștia era concepută. Dacă inima ta mai este în stare să se zguduie de cutremurătoarea veste pe care ți-o aduc acum la cunoștință, atunci să știe inima ta pe cine să urască și să blesteme, împotriva cui să-și verse veninul. Deși de obicei se spune că pe morți nu șade frumos să-i vorbești de rău, se dovedește totuși că sînt morți care trebuie și merită să fie zdrobiți încăodată sub călcii. Firește — nu făpturile lor pulverizate în cine știe ce crematoriu sau baie de acid sulfuric, ci ideile lor care continuă încă să-și difuzeze otrava în lume. Nu te lăsa intimidat de mitul fals ce li s-a creat, în țara ta, ucigașilor tatălui tău. Mitul acesta mustește de sînge și nelegiuiri. Și în măsura în care toți ucișii ultimului război mondial cer răzbunare, pentru a fi fost preschimbați fără milă în carne de tun — cu atît mai mult trebuie să dai ascultare *glasului, ochilor* tatălui tău care-ți cer cu înverșunare același lucru.

Iată cum s-au petrecut faptele. Pînă aproape de miezul nopții a fost liniște. Divizia noastră se desfășura pe un front destul de larg cuprinzînd în sectorul ei cîteva creste de munți. Primisem ordin să nu angajăm niciun schimb de focuri cu ceilalți de dincolo, deoarece urma să ne viziteze în tranșee o echipă de propagandă. Vreme de două ore apoi, am lansat inamicului peste linii, următorul apel: „Soldați germani. Situația voastră și a Germaniei este pecetluită. Cercul de foc al armatelor aliate vă strangulează clipă de clipă. Nu mai este cu putință nici o salvare. Zadarnic încearcă Hitler să vă înșele asupra adevărului îngrozitor pe care-l trăiește în aceste ceasuri Germania. Hitler nu mai dorește acum decît să tîrască în prăpastie odată cu odiosul lui regim — și întreg poporul german. Dar nimicirea poporului german n-o dorește nimeni dintre noi. După cum nici voi nu doriți să se aleagă praful și pulberea de căminele, familiile și pămîntul vostru strămoșesc. De aceea, dovediți că vă iubiți patria mai presus decît existența trecătoare a lui Hitler. E tot atît de adevărat că pentru voi a sunat ceasul al doisprezecelea. Dar și acum vi se mai oferă prilejul să spălați rușinea de care va acoperit Hitler. Eliberați-vă din tranșeele deznădejdii și ororilor fasciste. Veniți la noi recăpătîndu-vă în felul acesta dreptul la omenie și libertate. Între moarte și viață — alegeți viața..."

A urmat o tăcere crîncenă de așteptare grea și istovitoare. Ni se părea ciudat că, împotriva obiceiului, de astă dată, pe toată durata cît lucraseră difuzoarele nu s-a auzit nici măcar un piuit de glonte. Aveam impresia penibilă că vorbisem unor poziții pustii, cei de dincolo, probabil, aflîndu-se de multă vreme în retragere spre apus. Ochii noștri cercetau cu insistență zariștea munților ocupați de dușman.

Și deodată, prin lumina pîcloasă a zorilor, se descifrară primele siluete de fugari. Oamenii se ridicau din șanțurile de zăpadă asemenea unor umbre, cu brațele în sus și împleticindu-se anevoie spre linia noastră. În cîteva clipe doar „țara nimănui" era populată de un noian de soldați germani care-și căutau disperați limanul salvării. Îi așteptam în picioare, fără murmur, imaginîndu-ne cum îi vom găzdui în bordeele calde, cum vom împărți cu ei ceaiul fierbinte și rația de tutun...

Dar într-o frîntură de secundă, priveliștea aceea triumfătoare se preschimbă în dezastru. Ca la un semn drăcesc, al cine știe cărui comandant hain, de pe propriile lor poziții porniră a bate tunurile și mitralierele germane. Masacrul a avut loc sub ochii noștri. Însîngerați, sfîrtecați, copleșiți de puhoiul urgiei ce se abătuse năprasnic asupra lor — oamenii continuau însă să fugă spre adăposturile noastre — îngenunchiind, scurmînd zăpada cu unghiile, mușcînd înnebuniți din zăpadă, desenînd pe sticla văzduhului mișcări exasperate și tragice.

Puțini au scăpat. Pe alții i-am cules, după aceea, răniți sau muribunzi. Tatăl tău și-a dat duhul pe brațele mele. Ultimele sale cuvinte au fost: „Ii urăsc! Pentru tot ce-au făcut din Germania. Pentru tot ce-au făcut din noi. Ii urăsc și aș vrea ca de ura mea să fie pătrunși și urmașii mei..."

Mi-a înmînat apoi un pachet de scrisori și fotografii. Nădăjduiam că după război te voi afla pe undeva, ca să ți le pot restitui. Să-ți pot aduce la cunoștință, odată cu adevărul despre felul cum și-a sfîrșit viața tatăl tău, și testamentul lui verbal. N-a fost însă chip.

Au trecut de atunci zece ani. Tu ai crescut mare. Ai crescut mare într-o țară în care necontenit s-a injectat morbul revanșei criminale și al reeditării aventurilor războinice. Despre tine am aflat puține lucruri. Din ziarele care-ți publicau fotografia printre muritorii de foame. Din relatările unui prieten care te-a văzut manifestînd pentru pîine. Știu însă că te găsești la grea cumpănă. Adenauer te invită la un nou carnaval al morții. Dacă se ratifică tratatul de la Paris și Adenauer primește încuviințarea oficială să creeze armata noului Wehrmacht, ți se va cere și ție să îmbraci uniforma de soldat. Mai mult decît atît — ți se va cere să ucizi, să calci în picioare catedrale și muzee, să sfîrteci inimi de copii nevinovați și lanuri de grîu copt, ți se va cere să-ți vinzi conștiința, să-ți mînjești mîinile cu sînge, să devii un criminal odios, să zaci în cele din urmă ca orice stîrv al nimănui — pe cine știe ce meleag străin, blestemat de băștinași, ciugulit de corbi, cu tinerețea ciuntită în pragul apoteozei tale...

De aceea m-am hotărît să-ți scriu. Să-ți transmit ura pe care ți-a lăsat-o moștenire tatăl tău, să-ți transmit ura și porunca tuturor sacrificaților din ultimul masacru mondial.

Mama ta are dreptate. Tatăl tău n-a căzut ucis numai de gloanțele camarazilor săi de arme, ci și de cauza pentru care a fost înhățat cu arcanul să lupte. Și asemenea lui — alte milioane de soldați germani, robi și naivi, amăgiți de perspectiva unui rai artificial, lăsînd să li se implînte în locul rațiunii — instincte josnice și bestiale, au fost răpuși de cauza lui Hitler.

Astăzi — ție ți se pune aceeași problemă. De a alege haina de viitor ucigaș sau de a te împotrivi forței care te obligă s-o îmbraci. Stai, rogu-te, o singură clipă descoperit în fața conștiinței tale, ca-n fața unei icoane și străduiește-te mai presus de orice să fii cinstit cu tine însuți. Crezi tu că există vreo diferență între cauza lui Hitler și cauza cu care vrea să vă înjunghie acum Adenauer? Crezi tu că sub perspectiva declanșării altui război mondial, tu și toți camarazii tăi mercenari veți avea parte de alți sorți decît i-au avut cei prăbușiți pe pietrele Stalingradului, în nisipurile Africii, sau la porțile Berlinului? Crezi tu că o singură mamă, dintre cele ale căror feciori îi vei ucide eventual mîine va șovăi o singură clipă să te scuipe în obraz și să-ți înfigă unghiile în grumaz pentru a plăti faptei tale după lege? Crezi tu că va izbuti apa tuturor mărilor lumii să spele de pe obrazul Germaniei tale rușinea și scîrba ce se vor fi așezat în straturi veșnice după asemenea crimă împotriva umanității?

Umanitatea nu iartă, dragul meu. Mamele îndoliate nu te vor uita. Nici memoria tatălui tău n-o să te ierte.

Să nu-ți închipui că pe pămîntul pe care va călca bocancul tău de cotropitor tu vei fi primit cu pîine și sare. Pe năvălitori noi nu-i întîmpinăm cu ramuri de măslin. Și te asigur că va fi vai și amar de cei ce vor îndrăzni să se atingă chiar și cu un deget de granițele noastre. În afară de arme și tunuri, noi mai avem o mîndrie națională, o istorie clocotitoare, o pasiune fierbinte și un ideal care ne va căli și mai mult brațul. Noi n-avem nimic de vînzare. Ai putea tu, viitorule soldat în slujbă americană, să distrugi un tun sau o cazemată, dar niciodată nu vei izbuti să înăbuși flacăra de care sîntem cuprinși sau credința de care sîntem însuflețiți.

Află, băiete, că niciodată două săbii n-au intrat în aceeași teacă. După cum niciodată nu vor exista în materie de onoare și demnitate umană — două adevăruri. Ceea ce îți propăvăduiește ție acum Adenauer și pentru care te ispitește să mori — este perspectiva dezonoarei și a josniciei animale. Într-o asemenea perspectivă, nu-mi rămîne decît să te deplîng. Fiindcă din fapta ta mîrșavă vor trage alții foloase. Oare tu nu vezi deasupra capului tău, încununat de cununa morții, cum își dau mîna Dupont, Rockefeller și Krupp — într-o coaliție a aurului și speculațiilor financiare?

De aceea, îngăduie-mi, pentru cinstirea memoriei celui care s-a regăsit pe sine în ceasul al doisprezecelea, să-ți spun: nu te lăsa prins de arcanele militariștilor de la Bonn... Nu admite să devii soldat într-o armată a barbariei și a crimei. Urăște-l deopotrivă și pe fostul feld-mareșal scos cu pompă din închisoare ca și pe noul tău comandant american... Nu te vinde unei glorii străine de voința poporului german... Altfel...

Nu, ceea ce-ți spun eu acum nu constituie un avertisment. Ci altceva: o trezire din coșmarul în care te zbați. Te voi iubi mai mult, știindu-te încolonat într-un marș al păcii, sub faldurile aceluiași steag. Dar te voi urî de o mie de ori mai mult dacă va fi să te văd cu pușca îndreptată asupra țării mele. Și de ura poporului meu, te vei prăbuși, ucis de tot atîtea ori — spre groaza ta și a celor care se vor vedea înfrînți pentru totdeauna. Este tot ce-am avut să-ți spun...

# Popoarele europene sînt hotărîte să lupte pentru pace şi securitate

## Glasul poporului sovietic

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: „Pravda", „Izvestia" şi alte ziare continuă să publice ştiri despre numeroasele mitinguri care au loc în Uniunea Sovietică, la care oamenii muncii aprobă în unanimitate Declaraţia guvernelor participante la Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene.

Tînărul inginer Sergazin, a rostit o cuvîntare plină de însufleţire la adunarea minerilor de la mina „Jdanov" (Karaganda).

— Poporul sovietic, a declarat el, munceşte fără încetare pentru ca patria noastră să înflorească, pentru ca puterea ei să crească. Nici vorbă că oamenii sovietici, sprijiniţi de popoarele iubitoare de pace ale altor ţări, nu-şi vor precupeţi eforturile pentru a-şi apăra dreptul lor la muncă paşnică!

## Mitingul oamenilor muncii din Varşovia

VARŞOVIA 8 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 7 decembrie a avut loc la Varşovia un miting al oamenilor muncii din capitala Poloniei, consacrat rezultatelor Conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa. Muncitori din întreprinderile capitalei, oameni ai ştiinţei, culturii şi artei, reprezentanţi ai tineretului au umplut marea sală a sporturilor a Asociaţiei „Gvardia". La miting au participat membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membri ai Consiliului de Stat şi ai guvernului Republicii Populare Polone, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia, N. A. Mihailov, reprezentanţii diplomatici ai ţărilor de democraţie populară, preşedintele Federaţiei Sindicale Mondiale, Giuseppe di Vittorio şi secretarul general al Confederaţiei Generale a Muncii din Franţa, Benoit Frachon, care au sosit la Varşovia pentru a participa la cea de a 7-a sesiune a Consiliului General al Federaţiei Sindicale Mondiale.

Mitingul a fost deschis de scriitorul K. Brandys, preşedintele Comitetului orăşenesc Varşovia al Frontului Naţional.

A luat apoi cuvîntul J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, şeful delegaţiei guvernamentale polone la Conferinţa de la Moscova. La Conferinţa de la Moscova, a spus J. Cyrankiewicz, reprezentanţii tuturor statelor participante au arătat limpede scopul urmărit prin reînvierea wehrmachtului hitlerist. Cu un sentiment de adîncă răspundere pentru pacea, securitatea şi soarta continentului nostru, ei au protestat cu hotărîre în numele popoarelor reprezentate de ei la Conferinţă împotriva planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Declaraţia de la Moscova constituie expresia poziţiei unanime a guvernelor ţărilor care au participat la Conferinţă. Ea constituie totodată expresia poziţiei unanime a popoarelor reprezentate de aceste guverne.

Pentru noi, pentru poporul polonez, a continuat J. Cyrankiewicz, declaraţia va constitui o chemare spre noi eforturi ale tuturor oamenilor muncii în vederea întăririi unităţii poporului, a întăririi puterii patriei noastre.

La miting au mai luat cuvîntul J. Ozga-Michalski, vicepreşedinte al Seimului polonez, Benoit Frachon şi Giuseppe di Vittorio.

Participanţii la miting au adoptat cu mare insufleţire o rezoluţie în care declară că sprijină pe deplin hotăririle Conferinţei de la Moscova.

## Pentru o Germanie unită, paşnică şi democrată

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 6 decembrie a avut loc la Berlin o şedinţă extraordinară lărgită a Prezidiului Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate, consacrată rezultatelor Conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa. După expunerea făcută de Lothar Bolz asupra rezultatelor conferinţei, a luat cuvîntul primul ministru Otto Grotewohl, şeful delegaţiei R. D. Germane la această conferinţă.

În încheiere, Prezidiul a adoptat în unanimitate o declaraţie în care se spune printre altele:

Prezidiul Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate şi numeroşi reprezentanţi ai vieţii economice, politice şi culturale din cele două părţi ale patriei noastre, care s-au întrunit la 6 decembrie 1954 în capitala Germaniei în şedinţa extraordinară, călăuziţi de sentimentul răspunderii profunde în faţa naţiunii, declară solemn:

Declaraţia conferinţei ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa corespunde pe deplin cu interesele vitale ale poporului german.

Poporul german nu vrea însă ca în urma ratificării pactelor militare de la Paris soarta naţiunii germane să fie din nou hotărîtă de magnaţii şi generalii nazişti.

Populaţia Republicii Democrate Germane nu va permite nimănui să ameninţe dezvoltarea ei paşnică democrată şi va şti să respingă orice primejdie.

Dacă totuşi, în ciuda avertismentului maselor populare, forţele agresive ale Germaniei occidentale şi Europei occidentale vor ratifica acordurile militare de la Paris, populaţia Republicii Democrate Germane îşi va manifesta în mod hotărît voinţa patriotică de a se apăra.

## Tineretul german este împotriva reînarmării

BREMERHAVEN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La Bremerhaven a avut loc o adunare la care peste 300 tineri, în majoritatea lor tineri care urmează să-şi presteze serviciul militar, au protestat împotriva proiectatelor planuri de recrutare. Au luat cuvîntul 17 tineri, care s-au pronunţat împotriva recrutării într-o armată agresivă germană. Tinerii muncitori ai şantierelor navale, ucenicii, elevii şi funcţionari de concepţii religioase şi politice diferite au fost de acord că trebuie intensificată lupta împotriva recrutării. Cînd un reprezentant al fracţiunii parlamentare social-democrate a încercat să susţină că acţiunile populaţiei nu pot duce la nici un rezultat, el a fost întrerupt de repetate exclamaţii de protest, iar un tînăr metalurgist i-a răspuns: „Adenauer trebuie să ştie că tineretul este împotriva reînarmării. Dacă partidul social-democrat va aproba legea recrutării el va purta aceeaşi răspundere ca şi Adenauer. Partidul social-democrat trebuie să devină un partid de luptă activă. El trebuie să mobilizeze populaţia la acţiuni extraparlamentare".

## Manifestaţii în Franţa împotriva acordurilor de la Londra şi Paris

PARIS 8 (Agerpres). — În întreaga Franţă s-au desfăşurat duminică mari manifestaţii de protest împotriva acordurilor de la Londra şi Paris, acorduri care pun bazele reînvierii wehrmachtului nazist.

La mitingul care a avut loc la Paris au participat zeci de mii de oameni, aparţinînd tuturor categoriilor sociale şi cu convingeri politice cele mai diferite. Populaţia Parisului a protestat împotriva acordurilor, cerînd ca Adunarea Naţională şi guvernul francez să înceapă tratative în vederea încheierii unui tratat general european de securitate colectivă şi în vederea rezolvării problemei germane pe cale paşnică.

De asemenea, mari mitinguri de protest împotriva acordurilor de la Londra şi Paris au avut loc în oraşele Grenoble, Tours, La Rochelle, Saint-Etienne, Avranche, Beziers, Nevers, Toulouse, Auch, Hyeres etc., cu prilejul cărora oamenii muncii şi numeroase personalităţi au cerut respingerea acestor acorduri.

## Zi de protest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

COPENHAGA 8 (Agerpres). — TASS transmite: Ziua de 7 decembrie a fost declarată în Danemarca zi de protest împotriva militarizării Germaniei occidentale. Din toate colţurile ţării au sosit la Copenhaga reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti şi sindicale, pentru a înmîna deputaţilor Folketingului rezoluţii de protest împotriva încercărilor de a reînvia militarismul german şi pentru a cere ca în problema ratificării acordurilor de la Paris să fie organizat un referendum popular.

Cele 34 de delegaţii care au vizitat la 7 decembrie Folketingul au arătat că poporul danez se pronunţă împotriva reînvierii militarismului german.

# Încheierea lucrărilor de la Moscova a conferinţei unionale a constructorilor

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie şi-a încheiat lucrările la Moscova conferinţa unională a constructorilor convocată de Comitetul Central al partidului comunist şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. La conferinţa, care şi-a ţinut şedinţele la Palatul Mare al Kremlinului, au participat 2.200 persoane. Au fost de faţă oaspeţi din străinătate — constructori din China, Polonia, R. D. Germană, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania, R. P. D. Coreeană şi R. P. Mongolă. La lucrările conferinţei au luat parte conducători ai partidului comunist şi guvernului sovietic — N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, N. M. Svernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Şatalin.

La şedinţele plenare şi şedinţele celor 11 secţii au fost luate în discuţie problemele privind construcţia industrială, de transporturi, agricolă, de locuinţe şi social-culturală, lucrări edilitare la oraşe şi aşezări, organizarea şi mecanizarea lucrărilor de construcţie şi a producţiei de maşini pentru construcţii de maşini rutiere, economia construcţiei, organizarea muncii şi alte probleme.

În referate şi în discuţii pe marginea acestora au fost citate numeroase exemple interesante ilustrînd uriaşa amploare a construcţiei industriale şi de locuinţe în Uniunea Sovietică. Pe întreg cuprinsul ţării sînt în curs de construcţie uzine şi fabrici, case de locuit pentru oamenii muncii, şcoli, cluburi, teatre şi stadioane. La construcţie sînt folosite metode înaintate, materiale şi prefabricate eficiente, o tehnologie perfecţionată. În legătură cu aceste probleme au luat cuvîntul, printre alţii, ministrul Construcţiilor al U.R.S.S. Nikolai Dîgai, zidarul inovator Ivan Sircov, ministrul construcţiei oraşeneşti şi rurale al R.S.S. Tadjice, Hamro Tairova. S-a pus un accent deosebit pe folosirea în construcţie a elementelor şi pieselor din beton armat. Producţia acestora, printre care prefabricate din beton armat şi celular, va fi sporită în 1957 la 9.790.000 $m^3$. În acest scop urmează să fie date în exploatare în decursul următorilor doi ani 402 uzine şi să fie amenajate 200 platforme pentru fabricarea pieselor şi elementelor din beton armat direct pe şantiere.

La conferinţă au fost prezentate multe propuneri practice şi concrete, a căror realizare va permite să se reducă considerabil costul construcţiei şi durata acesteia, să se simplifice formele de finanţare, evidenţă şi dări de seamă. Participanţii la conferinţă s-au ocupat de asemenea de problemele organizării muncii şi folosirii mai raţionale şi eficiente a maşinilor pentru construcţie.

La sfîrşit a luat cuvîntul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. Participanţii la conferinţă au adoptat în unanimitate un apel către toţi oamenii muncii din industria construcţiilor a Ţării Sovietice.

## Pentru întărirea prieteniei dintre popoarele Franţei şi U. R. S. S.

PARIS 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie a avut loc în marea sală de concerte din palatul Chaillot o adunare festivă organizată de Comitetul pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a tratatului franco-sovietic şi a celei de a 30-a aniversări a stabilirii relaţiilor diplomatice între U.R.S.S. şi Franţa.

Scena era împodobită cu drapelele naţionale ale U.R.S.S. şi Franţei.

În prezidiul adunării, care s-a desfăşurat sub preşedinţia profesorului Weill-Halle, au luat loc Jacques Duclos, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, generalul Petit, Eugénie Cotton, profesorul Bourguignon, abatele Boulier, doamna Farge, personalităţi conducătoare ale Asociaţiei „Franţa-U.R.S.S.", a Confederaţiei Generale a Muncii şi fruntaşi de seamă ai Consiliului Naţional al Păcii. Preşedintele Comitetului pentru organizarea sărbătoririi, Edouard Herriot, care din cauza stării sănătăţii sale nu a putut să sosească din Lyon la Paris, a fost reprezentat la adunare de şeful său de cabinet, Reseill.

Adunarea festivă a început cu intonarea imnurilor naţionale ale U.R.S.S. şi Franţei. După un scurt cuvînt de introducere al profesorului Weill-Halle, a luat cuvîntul generalul Petit, care a condus misiunea militară franceză în U. R. S. S. în timpul semnării tratatului franco-sovietic în 1944.

Generalul Petit a vorbit despre condiţiile în care s-au desfăşurat tratativele şi semnarea tratatului. El a subliniat caracterul tradiţional al prieteniei dintre popoarele Franţei şi U.R.S.S. Generalul Petit a dat citire textului integral al tratatului franco-sovietic şi declaraţiei comitetului pentru organizarea sărbătoririi, în care se spune:

„Situaţia internaţională ne obligă să sărbătorim în mod deosebit cea de a 30-a aniversare a recunoaşterii Uniunii Sovietice de către Franţa şi cea de a 10-a aniversare a tratatului de alianţă franco-sovietic. Noi am invitat la această sărbătorire persoane de diferite convingeri politice, religioase şi filozofice care, la fel ca şi noi, consideră că este necesar să se respecte litera şi spiritul obligaţiilor şi să rămînem fideli tratatelor care au fost încheiate în perioada grelelor încercări şi care contribuie la stabilirea unei păci de lungă durată".

A urmat apoi un program artistic în cadrul căruia au fost executate opere de Mussorgski, Ceaikovski, Prokofiev şi de compozitori francezi, şi la care şi-au dat concursul artişti de la „Grand-Opera" şi de la alte teatre din capitală.

# In Camera Comunelor din Anglia

LONDRA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie, în Camera Comunelor, laburistul Noel-Baker a prezentat în numele opoziţiei un amendament la adresa de răspuns a Camerei Comunelor la mesajul tronului care cuprinde expunerea programului guvernului. În acest amendament, care echivalează cu propunerea de a da vot de neîncredere guvernului, se exprimă nemulţumire în legătură cu faptul că „în ciuda rezoluţiei adoptată de Camera Comunelor la 5 aprilie cu privire la armele de exterminare în masă, guvernul nu a dat încă dovadă că este îndeajuns de conştient de urgenţa cu care trebuie căutate metode pentru a salva omenirea de această primejdie".

După cum se ştie, în această rezoluţie se semnalase necesitatea ducerii de tratative cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă.

După cum anunţă agenţia Press Association, Noel-Baker a declarat: „Această însărcinare dată guvernului nu a fost aproape de loc îndeplinită. Considerăm că guvernul a adoptat faţă de ea o atitudine de dispreţ. Ce iniţiativă a manifestat guvernul în vederea iniţierii unor tratative la cel mai înalt nivel? S-a propus oare convocarea conferinţei între şefii statelor pe care a cerut-o Camera Comunelor?

A adresat oare primul ministru, lui Eisenhower sau lui Malenkov vreun mesaj cu privire la dezarmare? A discutat el această problemă cu Mendès-France? A vorbit oare Eden, ministrul Afacerilor Externe, din luna aprilie anul curent şi pînă astăzi fie şi măcar o singură dată despre dezarmare? A făcut oare acest lucru ministrul Apărării, sau ministrul Finanţelor, sau ministrul Afacerilor Interne pe care aceasta îl priveşte în modul cel mai direct? În astfel de condiţii nu putem să sperăm într-un acord cu privire la dezarmare încă mulţi ani".

Noel-Baker a menţionat că, în ciuda rezoluţiei adoptate în unanimitate de Camera Comunelor în aprilie anul curent, mesajul tronului nu cuprinde nici un cuvînt despre dezarmare sau despre interzicerea armelor de exterminare în masă. În încheiere, Noel-Baker a spus: „Generaţia noastră trebuie să pună capăt cursei înarmărilor, altfel cursa înarmărilor ne va pune capăt nouă".

Selwyn Lloyd, ministrul Aprovizionării, a afirmat că formularea amendamentului nu este justificată şi a declarat că este necesară „o perioadă de studiere şi chibzuire" şi că guvernul intenţionează în primul rînd „să menţină forţa Angliei şi a aliaţilor ei".

Luînd cuvîntul în cadrul discuţiilor, laburistul Yates, exclus din fracţiunea parlamentară a partidului laburist, deoarece a votat împotriva acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, a cerut să se înceapă imediat tratative cu Uniunea Sovietică.

Attlee, care în numele opoziţiei a rostit cuvîntul de închidere în cadrul discuţiilor, a afirmat că tratativele cu privire la ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris nu se vor răsfrînge asupra tratativelor la cel mai înalt nivel cu privire la slăbirea încordării internaţionale.

Totodată, el a relevat că în mesajul tronului nu se aminteşte nici cu un singur cuvînt principala problemă — cea a armei atomice. Attlee a declarat: „În prezent există argumente puternice care pledează pentru stabilirea unui contact mai strîns între guvernul nostru şi guvernul U.R.S.S... sîntem de părere că a venit timpul să se înceapă a se acţiona..."

Ministrul Afacerilor Externe, Eden, care în cadrul discuţiilor a răspuns în numele guvernului, a afirmat că acordurile de la Londra şi Paris vor fi ratificate în cursul următoarelor două-trei luni şi că numai atunci se vor putea duce tratative. După cum se ştie, aceasta este teza preferată a diplomaţiei occidentale, care se străduieşte să acţioneze de pe „poziţii de forţă".

Amendamentul opoziţiei a fost pus la vot şi respins cu o majoritate neînsemnată de voturi (300 faţă de 267).

# Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia

**Bruxelles**

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de al 11-lea congres al Partidului Comunist din Belgia un cald salut frăţesc.

Urăm ca lucrările congresului să contribuie la întărirea rîndurilor partidului şi la închegarea unităţii de acţiune a clasei muncitoare, la dezvoltarea largă a mişcării patrioţilor belgieni, în frunte cu clasa muncitoare, pentru progres social şi independenţă naţională, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru pace şi înţelegere între popoare.

**COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN**

—o—

# Masă în cinstea Preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza

În seara zilei de 7 decembrie, Prezidiul Marii Adunări Naţionale şi Consiliul de Miniştri al R.P.R. au dat o masă în cinstea tovarăşului dr. Petru Groza, Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, cu prilejul împlinirii a 70 de ani.

La masa, care a avut loc în palatul Marii Adunări Naţionale, au participat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chişinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, P. Borilă, C. Pîrvulescu, D. Coliu, N. Ceauşescu, general locotenent Al. Drăghici, M. Dalea, I. Fazekaş, Lotar Rădăceanu, Constanţa Crăciun, ministrul Culturii, acad I. Murgulescu, ministrul Învăţămîntului, acad. P. Constantinescu-Iaşi, ministrul Cultelor, general locotenent L. Sălăjan, prim locţiitor al ministrului Forţelor Armate, şi alţi membri ai C.C. al P.M.R. şi ai Guvernului şi deputaţi în Marea Adunare Naţională.

Au participat de asemenea acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele de onoare al Academiei R.P.R., acad prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., acad. prof. M. Ralea, M. Ghelmegeanu, Romulus Zăroni, G Vlădescu-Răcoasa, Anton Alexandrescu, generalii de armată în rezervă V Atanasiu, M. Lascăr, generalii colonei în rezervă V. Dombrovski, R. Niculescu Cociu, C. G. Popescu, generalii locotenenţi Gh Ştefănescu, I. Tutoveanu, I. Teclu, M Haupt, generalii locotenenţi în rezervă Radu Rusescu, D. Dămăceanu, I. Creţulescu M. Cămăraşu, I. D. Popescu, N Cambrea, generalii maiori I. Eremia, C. Ionescu, I. Enescu, C. Smirnov, M. Burcă, contraamiralul Mihai Nicolae, colonel în rezervă D. Viţeleanu, reprezentanţi ai diferitelor culte, în frunte cu I. P S. Justinian Marina, patriarhul bisericii ortodoxe romîne, precum şi numeroşi alţi fruntaşi ai vieţii de stat, economice, ştiinţifice şi culturale.

Masa a decurs într-o atmosferă caldă şi prietenească. Participanţii au ridicat numeroase toasturi în cinstea sărbătoritului.

(Agerpres)

## Cultură fizică şi sport

### Angelica Rozeanu şi Ella Zeller învingătoare la campionatele internaţionale ale Suediei

STOCKHOLM 8 (Agerpres). — Marţi seara au luat sfîrşit la Stockholm campionatele internaţionale de tenis de masă ale Suediei la care au participat cei mai valoroşi jucători din R. Cehoslovacă, R.P.R., Franţa, Iugoslavia, Suedia, Japonia, Germania occidentală şi Anglia.

Titlul de campioană internaţională a Suediei în proba de simplu femei a revenit maestrei emerite a sportului Angelica Rozeanu. În finala probei, reprezentanta R.P.R. a întîlnit pe campioana Angliei, Rosalinde Rowe. Jucînd cu multă precizie, atît în atac cît şi în apărare, Angelica Rozeanu a cucerit o categorică victorie cu scorul de 3—0 (21—13; 21—18; 21—18).

Cu mare interes a fost aşteptată întîlnirea finală a probei de dublu fete în care cuplul Angelica Rozeanu — Ella Zeller (R.P.R.) a jucat împotriva campioanelor mondiale ale acestei probe, surorile Rosalinde şi Diana Rowe (Anglia). La capătul unei întreceri pasionante, victoria a revenit jucătoarelor din R.P.R. cu scorul de 3—2, care au cucerit astfel al doilea titlu internaţional al competiţiei.

Finala probei de dublu mixt a revenit perechei Andreadis (R. Cehoslovacă) — R. Rowe (Anglia) care a învins în ultimul joc pe D. Rowe-Leach (Anglia) cu 3—0 (21—19; 21—19; 21—14). În semifinale s-au înregistrat rezultatele: D. Rowe-Leach (Anglia) — A. Rozeanu-T. Harasztasi (R.P.R.) 3—1 (19—21; 21—11; 21—13; 21—16); R. Rowe (Anglia) — I. Andreadis (R. Cehoslovacă) — Thorsson (Suedia) — Ogimura (Japonia) 3—0 (21—12; 21—16; 21—12).

### O nouă victorie a fotbaliştilor maghiari

GLASGOW 8 (Agerpres). — Miercuri a avut loc la Glasgow întîlnirea [illegible] ţională de fotbal dintre echipele [illegible] zentative ale R. P. Ungare şi Sco[illegible]

Echipa maghiară care dispu[illegible] 15-lea meci internaţional d[illegible] confirmat renumele de care se [illegible] întreaga lume, obţinînd victoria [illegible] de 4—2 (3—1).

## INFORMAŢII

Miercuri dimineaţă a[illegible] veanu, preşedintele Com[illegible] nent pentru Apărarea [illegible] preşedintele Uniunii [illegible] R.P.R., a plecat la M[illegible] ticipa la lucrările [illegible] narea premiilor [illegible] „Pentru întărirea p[illegible] anul 1954. Totodată [illegible] doveanu va participa [illegible] gresul scriitorilor [illegible]

În Gara de N[illegible] veanu a fost [illegible] meroşi oameni ai [illegible] zentanţi ai Com[illegible] Apărarea Păcii [illegible]

SESIUNEA ADUNARII GENERALE A O. N. U.

# Pentru reluarea tratativelor în problema coreeană între ţările interesate

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 6 decembrie a Comitetului Politic a continuat discutarea problemei coreene. Au luat cuvîntul reprezentanţii Belgiei, Poloniei, Siriei, U.R.S.S., precum şi gomindanistul

Discursul delegatului belgian şi cel al gomindanistului au fost îndreptate împotriva reluării tratativelor în problema coreeană între ţările interesate şi împotriva proiectului de rezoluţie sovietic care prevede reluarea acestor tratative.

Şeful delegaţiei poloneze, S Skrzeszewski, bazîndu-se pe materialele şi experienţa comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului în Coreea din care fac parte şi reprezentanţi ai Poloniei, a arătat că autorităţile militare lisînmaniste şi americane încalcă în mod sistematic şi grosolan condiţiile acordului de armistiţiu.

Ocupîndu-se de activitatea lipsită de glorie a aşa-numitei „Comisii O.N.U. pentru unificarea şi refacerea Coreei", reprezentantul Poloniei a spus: „Această comisie a devenit o unealtă în mîinile acelora care au tins spre dominaţie în Coreea. A devenit un paravan pentru camuflarea agresiunii, un organ de propagandă al guvernului lui Li Sin Man care seamănă ura împotriva Coreei de nord.

Sub ochii binevoitori ai acestei comisii se organizează teroarea şi represiunile bestiale împotriva populaţiei. Credem că este timpul să tragem concluzii din activitatea acestui organ şi să desfiinţăm această comisie, în conformitate cu cerinţele actualei situaţii internaţionale".

În încheiere, reprezentantul Poloniei a declarat că delegaţia lui se pronunţă pentru rezolvarea paşnică a problemei coreene prin tratative între statele interesate şi de aceea sprijină pe de-a întregul propunerile Uniunii Sovietice.

Luînd apoi cuvîntul, reprezentantul Siriei, Shoukairy, a subliniat că reprezentanţii S.U.A. şi Angliei, care îşi folosesc întreaga elocvenţă „pentru a apăra prestigiul" Naţiunilor Unite, subminează ei înşişi acest prestigiu şi nu-şi amintesc de el decît atunci cînd acest lucru le convine. După cum a declarat delegatul Siriei, afirmaţia că „comuniştii resping principiile O.N.U.", în ceea ce priveşte soluţionarea problemei coreene nu corespunde realităţii.

Reprezentantul Siriei şi-a exprimat regretul pentru faptul că Comitetul Politic a refuzat să dea ascultare punctului de vedere al reprezentanţilor Republicii Populare Democrate Coreene.

★

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 7 decembrie a Comitetului Politic, la discuţia generală în problema coreeană au luat cuvîntul delegaţii Boliviei, Indiei, Columbiei, Indoneziei şi Turciei.

Delegatul Indiei, Menon, a criticat raportul cu privire la conferinţa de la Geneva, prezentat de cele 15 ţări participante la intervenţia în Coreea.

# Plîngerea provocatoare a S. U. A. la O. N. U. — pretext pentru calomnierea R. P. Chineze

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: La cererea delegaţiei S.U.A., la 6 decembrie a fost convocat Comitetul general al O.N.U. pentru a discuta problema includerii pe ordinea de zi a Adunării Generale a punctului „Plîngere împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea".

Reprezentantul S.U.A., Lodge, care a expus plîngerea, a repetat afirmaţiile cuprinse în memoriul american, potrivit cărora avionul american ar fi fost doborît nu deasupra teritoriului R. P. Chineze, ci deasupra teritoriului Coreei şi că din acest motiv spionii arestaţi, pe care el i-a numit militari ai trupelor O.N.U., urmează să fie trimişi înapoi ca prizonieri de război.

Reprezentantul englez, Nutting, a sprijinit plîngerea S.U.A. şi a propus ca ea să fie discutată direct în plenarele Adunării Generale, începînd din 8 decembrie, deşi, potrivit normelor de procedură, discutarea oricăror probleme poate să înceapă numai la şapte zile de la includerea lor pe ordinea de zi.

Reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, care a luat apoi cuvîntul, a declarat că nu există nici un temei pentru includerea acestei probleme pe ordinea de zi a Adunării Generale. Afirmaţiile cuprinse în nota explicativă, referitoare la împrejurările reţinerii şi condamnării de către organele judiciare din Republica Populară Chineză a unui număr de 11 militari din armata S.U.A. care au fost găsiţi vinovaţi de a fi desfăşurat o activitate de spionaj şi diversiune împotriva guvernului Republicii Populare Chineze şi a poporului chinez, a spus I. A. Malik, nu corespund realităţii. După cum s-a stabilit de către tribunalul militar de pe lîngă Tribunalul Popular Suprem al Republicii Populare Chineze, 13 cetăţeni ai S.U.A., printre care 11 militari şi doi civili, au fost arestaţi de autorităţile chineze cînd au pătruns ilegal şi cu scopuri criminale pe teritoriul Republicii Populare Chineze.

Cei doi civili, Downey şi Fecteau, colaboratori ai serviciului central de spionaj al Statelor Unite, au fost arestaţi la 29 noiembrie 1952 după ce au fost paraşutaţi de pe bordul unui avion american în provincia Kirin din Republica Populară Chineză.

În ceea ce-i priveşte pe colonelul Arnold, maiorul Baumer şi ceilalţi nouă, după cum anunţă agenţia China Nouă, ei au fost arestaţi la 12 ianuarie 1953, după ce au pătruns pe bordul unui avion militar american cu scopuri criminale în provincia Liaonin din Republica Populară Chineză care, după cum se ştie prea bine, este situată la o distanţă considerabilă de graniţa dintre China şi Coreea şi de locurile unde se duceau luptele pe atunci.

Ancheta şi tribunalul militar au stabilit că colonelul Arnold, maiorul Baumer şi ceilalţi cetăţeni americani condamnaţi împreună cu ei au participat la săvîrşirea de crime, constînd în spionaj, activitate diversionistă şi pregătirea unei răscoale armate împotriva guvernului legal al Republicii Populare Chineze.

Cine va putea nega că astfel de acţiuni sînt considerate drept crime grave în orice stat suveran şi că persoanele vinovate de săvîrşirea lor trebuie să fie condamnate cu toată severitatea legii penale?

Reprezentantul sovietic a atras atenţia membrilor Comitetului general că faptul violării spaţiului aerian al R.P. Chineze cu scopuri criminale de către un avion american, avînd pe bord 11 militari din armata S.U.A., este confirmat atît de dovezile obiective prezentate tribunalului, cît şi de depoziţiile făcute la proces de colonelul Arnold şi de maiorul Baumer, care au recunoscut că spaţiul aerian al Republicii Populare Chineze a fost violat cu scopuri criminale

I. A. Malik a subliniat în continuare că eforturile făcute de delegaţia S.U.A. şi de cele care o sprijină pentru a impune Adunării Generale examinarea problemei privitoare la condamnarea spionilor şi diversioniştilor americani în China, nu este altceva decît o nouă încercare din partea Statelor Unite ale Americii de a folosi Organizaţia Naţiunilor Unite în scopurile lor de politică externă. Această problemă, a spus el, a fost ridicată cu scopul de a intensifica războiul rece. Ridicarea acestei probleme este un mijloc pentru a abate atenţia opiniei publice mondiale de la şirul lung de acte agresive săvîrşite de Statele Unite împotriva Republicii Populare Chineze.

Delegaţia Uniunii Sovietice, a declarat în încheiere reprezentantul U.R.S.S., obiectează împotriva includerii pe ordinea de zi a problemei propuse de delegaţia americană şi va vota împotriva acestei propuneri.

Reprezentantul S.U.A., Lodge, care a luat cuvîntul pentru a doua oară, a încercat să tăgăduiască că persoanele condamnate sînt spioni şi diversionişti.

În legătură cu aceasta, reprezentantul sovietic, I. A. Malik, a citit extrase din depoziţiile făcute de spionii americani înşişi, care dovedesc că aceste afirmaţii ale delegatului S.U.A. sînt lipsite de temei.

Trecîndu-se la vot, zece delegaţii au votat pentru includerea „plîngerii" S.U.A. pe ordinea de zi; reprezentanţii U.R.S.S. şi Cehoslovaciei au votat contra, iar doi membri ai comitetului — reprezentanţii Birmaniei şi Siriei s-au abţinut de la vot

Cu aceeaşi majoritate de voturi, ţările blocului anglo-american au impus hotărîrea de a discuta această problemă direct la şedinţele plenare ale Adunării Generale.

## Împotriva mascaradei judiciare de la Karlsruhe

KARLSRUHE 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 7 decembrie a avut loc în apropierea clădirii Tribunalului Constituţional federal din Karlsruhe, încercuit de poliţie, o demonstraţie a patrioţilor germani împotriva continuării procesului înscenat Partidului Comunist din Germania. Demonstranţii au scandat lozinci prin care s-a cerut închiderea procesului. O altă demonstraţie de protest a avut loc în piaţa centrală. Puternice forţe poliţieneşti au încercat să împrăştie pe demonstranţi, operînd numeroase arestări. În cursul zilei de 7 decembrie au sosit la Karlsruhe noi delegaţii pentru a protesta pe lîngă Tribunalul Constituţional federal împotriva procesului înscenat Partidului Comunist din Germania. Poliţia le-a interzis însă accesul în sala tribunalului.

## Crearea unei uniuni atomice speciale în Germania occidentală

BERLIN 8 (Agerpres) — TASS transmite: La Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, s-a subliniat primejdia pe care o reprezintă faptul că potrivit acordurilor de la Paris militariştilor vest-germani li se acordă posibilitatea să folosească arma atomică.

La 6 decembrie, agenţia „Associated Press" a anunţat că concernele vest-germane, au constituit o uniune atomică specială, din care fac parte 16 mari întreprinderi vest-germane. Capitalul de bază al uniunii atomice este de 1,6 milioane mărci. Preşedinte al uniunii a fost numit bancherul Betzkes de la „Industriekreditbank Ag" din Düsseldorf. Prin Betzkes şi banca lui uniunea este legată de capitalul american.

Agenţia „Associated Press" anunţă de asemenea că pe lîngă mijloacele financiare, concernele americane vor pune „pe scară largă" la dispoziţia uniunii atomice vest-germane „experienţa lor şi rezultatele muncii lor". Construirea unei pile atomice va începe imediat după ratificarea acordurilor de la Paris.



REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.51.00. Secţia scrisori Tel. 7.58.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.